

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.септембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, хвала вам.

Отварам заседање Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду, у предмету против Ђукић Жељка и осталих, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва.

Веће је у саставу, ја сам судија Снежана Николић-Гаротић, члан већа је судија Винка Бераха-Никићевић, члан већа судија Веско Крстајић.

Да ли има примедби на састав већа?

Да констаујемо ко је присутан.

- Заменик тужиоца за ратне злочине **Миољуб Виторовић,**
- Пуномоћници оштећених **адв.Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**
- **Окривљени Ђукић Жељко** са браниоцем **адв.Звонком Радовановићем,**
- **Окр.Медић Драган,** са браниоцем **адв.Мирославом Перковићем и Илија Гостовић,**
- **Окр.Боројевић Драган,** са браниоцем **адв.Ђуром Драгићем и**
- **Окр.Шолаја Миодраг,** са браниоцем **адв.Сашом Петровићем.**

Хоћемо ли данас да држимо претрес? Да.

Суд доноси.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Пре почетка главног претреса, ја мислим да је веће упознато и тужилачка страна, 20.августа мом брањенику је умро отац, 28., је била сахрана а он је телеграм добио сад у уторак 02., ја сам обавио с њиме разговор сад у четвртак и дошао сам до сазнања да мислим да он није способан да сада прати главни претрес јер га је то страховито погодило. Отац му је једини живи блиски сродник. Тако да бих молио суд да се затражи извештај од надлежног лекара затворске болнице, да се утврди и установи да ли је овде окривљени способан да прати ток главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам седите. Ја имам ту информацију, иначе у суд је телеграм о томе да је отац окривљеног Шолаја Миодрага преминуо и о датуму сахране стигао 01.09.2008., он је овде код мене у фотокопији, тако да сам ја тек 01.септембра о томе обавештена. Ја знам да је он премиону и знам да је сахрана била 28.августа, у 14 часова. Поступајући по редовном распореду Окружног суда, ја сам у петак била у обиласку у Централном затвору и разговарала са управником управо о томе, и морам да вам кажем да је дошло до грешке већ у слању овога телеграма. Значи тетка окривљеног је послала телеграм са адресом Балканска а не Бачванска. Тако да је телеграм уместо да стигне одмах у затвор, телеграм је отишао на погрешну адресу, затим према садржини упућен у Бачванску, када је стигао у Бачванску ја немам разлога да сумњам у оно што је управник рекао, они већ више нису могли да стигну и да њега одведу на сахрану. Што се мене тиче, ја сам тада, колега не знам да ли је обишао, ја сам обилазила неке друге притворенике тако да Шолаја Миодрага у петак нисам видела, ми нисмо разговарали у петак. Не знам да ли је био колега можда код Вас? Није, али сам све једно мислила о томе да разговарамо данас на претресу, што се мене тиче он ће добити дозволу да на неке помене који се одржавају у складу са обичајима у његовој средини иде, о томе сам се већ договорила са уравником. Што се тиче његовог присуства на данашњем претресу, одржавања данашњег претреса ја имам овде извештај да су пацијенти, односно овде окривљени под сталним лекарским надзором, континуираном медикаментозном терапијом и да су способни да присуствују главном претресу. Иначе, наравно познато ми је, то је стигло данас, познато ми је да се ради о једином живом блиском сроднику окривљеног да он никога другог нема, ја могу само сада да му изјавим саучешће, да кажем да ми је жао и да ми је жао што је дошло до овог неспоразума, да ћемо то тако да решимо касније, а сада да видимо о чему се ради што се тиче давања Ваше одбране и одржавања главног претреса данас. Изволите, дођите овде.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не осећам се добро психички, и стално ми је мучнина нека, дал је од лекова или је од нервозе, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од којих лекова, шта Ви то узимате?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Бенседине, не пијем никакe, али сад сам почео, како ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овога?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Вам то одговара или Вам не одговара та терапија?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па вероватно не одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се Ви жалили прошле недеље лекару или тамо чуварима у затвору?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам се жалио никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само браниоцу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сада одложимо претрес, ако се Ви не осећате способним, због чега сматрате да Вам је неопходно вештачење?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или тако нешто, јер морамо онда да утврдимо ако Ви нисте способни?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Што се тиче мене може претрес да се одржи, колико будем мого издржати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу Ви не можете да издржите, да ли Ви не разумете о чему причамо, да ли нисте сконцентрисани на то, да ли се Вама спава?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не спава ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неке физичке тегобе?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Психичке, какве, како можемо да то решимо, да ли ће Вам бити боље уколико одложимо, наши теримини неки према распореду рада у овом суду су тек за следећи месец. Да ли сматрате да треба да идете на неки преглед или можда у болницу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, не сматрам, што се тиче мене, главни претрес може да се одржи, него сам ја хтео да кажем, ако ми нешто случајно претреса да подигнем руку и да замолим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ако Вам нешто случајно?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ако ми буде лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, он ће да објасни сам. Добро, хоћете ли онда да разговарамо данас, или касније, о томе да одете значи или у суботу, то је већ прошло или за четрдесет дана или у неком другом термину, на месту где је Ваш отац сахрањен?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком другом термину или за четрдесет дана, или како хоћете?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел би Вам то одговарало? Хоћете да размислите када ће то да буде па да ми кажете ових дана ако држимо претрес?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сад у стању да пратите оно што ће се десити данас?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одговорате нормално на питања?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Шта ћемо браниоче сада да радимо.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: С обзиром да се изајснио да се одржи главни претрес, ми немамо намере, значи, ја нисам хтео одлагање ради одлагања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Него мислио сам, схватио сам из разговора са њим, ово задњи пут кад сам био да није баш потпуно сконцентрисан и сређен, али ако он сматра изричито да је способан пратити, немам разлога да сумњам у

њега. А предложио бих за сваки случај да се у међувремену по окончању ова прва три дана ипак затражи неки лекарски извештај, да се процени ипак његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо да се то обави већ данас лекарски преглед неки.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Па кад буде, ако може за сутра, прекосутра, значи само ето чисто да имамо ипак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви предлагете да се претрес држи или да се не држи?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Да се држи судија, с обзиром да се он сад изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

На сагласан предлог странака

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је ЈАВАН

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОКРИВЉЕНЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић Жељко, изволите, дођите овде. Ви сте дали податке код истражног судије, јел тако?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то Ваши лични подаци?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема измена?

Опт.ЂУКИЋ ЖЕЉКО са подацима као у списима предмета.

Хоћете само да ми кажете везано за ваше породичне прилике, колико имате деце и колико су она стара?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Отац четворо деце који су стари.

Кажите годиште?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: '90., '93., '94., и 2007.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада да ли сте Ви пензионер или само ратни војни инвалид?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ратни војни инвалид, имам пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пензионер?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колика су Ваша примања?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Није то пензија, то је у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је инвалиднина?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нека инвалиднина, да, не знам сад тренутно колко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико је?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је била пре него што сте лишени слободе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Око 20.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке друге приходе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у Вашем домаћинству још неко остварује приходе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у домаћинству само са децом и супругом?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, и с братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Брата имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате у власништву неку непокретну имовину, пошто пише у Вашим личним подацима власник пола њиве?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Имам кућу сад то је на женино име, али није ни завршена у изградњи и иза куће пола њиве те неке, можда пола јутра земље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то било?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Пола јутра, можда земље, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И издржавате се од?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли запослени или?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, овако кад има посла, трактором радио у пољопривреди и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од повремениг рада у пољопривреди?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па да, вадио репу и тако сезонски послови ти, кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, седите. Затим Медић Драган, изволите.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ваши лични подаци су наведени код истражног судије, јел ту има неке измене?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега се Ви издржавате?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Од земљорадње, живим са оцем и мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Од земљорадње, живим са оцем и мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колики су Ваши месечни приходи?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Моја никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Никако, нисам запослен, кажем Вам живим са оцем и мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Вас родитељи издржавају или сами радите?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па родитељи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сада, тренутно. Ми смо се видели у петак.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате одговарајућу терапију?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да, и то бих Вас замолио пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате само мало гласније, или ја имам проблем или?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Пошто у 12 сати ја примам инсулин, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да направимо паузу у 11 сати.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: У 12 примам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 12?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Може и мало раније, није проблем 20-так минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда имам неко обавештење у погледу Ваше исхране.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па могу Вам рећи да је јако лоше, ја госпођо судинице живим лебу и паштети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то смо разговарали о квалитету исхране у ЦЗ-у у оном редовном обиласку притвора. Сада оно што се тиче Вас лично, то је оно што ме занима у погледу те Ваше болести, и тако даље, да ли имате одговарајућу исхрану и да ли је у питању нека интервенција?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па ова исхрана коју ја вамо добијам то се искључиво базира на сувој храни, и то је за мене сами угљени хидрати, трујем сам себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па реко трујем сам себе са том храном, то је врло опасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша храна коју Вам достављају од куће?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па и то што ми се достави од куће и то је суво. Знате како, то кад су ове врућине биле, то буде два дана и баци се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли у сваком случају имате исхрану која одговара природи Ваше болести?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па у великом мери не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што Вам од куће не достављају како треба или због затвора?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па од куће ми доставе то што ми доставе, али и то Вам кажем да је суво, значи суво месо, оно што је вакумирано ја то једем нон-стоп и паштете и леба, али то није за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу дозволити да Вам се увек достави храна, онаква каква Вама одговара.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите, хвала Вам. Боројевић Драган.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. У вези Ваших личних података, хоћете да ми кажете да ли ту има неке разлике од оног што сте рекли пред истражним судијом и како је то наведено у списима предмета?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ваше дете старо?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Син ми је стар, ту у оптужници ми пише да имам само ћерку, ја имам сина из првог брака, знате, десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац двоје деце, јел?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, двоје деце, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су стара деца?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Син десет година, ћерка шест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живите са дететом које је старо?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, да, са ћерком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест година.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: А из првог брака ми син у Швајцарском са бившом женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли издржавате тог сина или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па издржавам. Мајка моја ради преко тамо у Швајцарској и онда она ми ту помаже и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учествујете тако што Ваша мајка учествује у издржавању Вашег детета?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па помогне и ја колико могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега се Ви издржавате и шта радите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја радио сам у шуми као дрвосеча код једног предузетника, код приватника и радио сам викендом у дискотеци једној као обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од повремених послова?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ни је баш повремен, нон-стоп сам радио, нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, нисте били у радном односу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Једино зими у шуми, нисам мого зими кад је снег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у радном односу или сте били у радном односу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, не, није стални радни однос, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, и колики су Ваши месечни приходи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па било око 35-40 хиљада, све заједно из дискотеке и из шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви нешто од непокретне имовине?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодраг Шолаја. Кажите ми Ви да ли има неке измене у Вашим личним подацима?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нема, само шта ми је отац умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо. Кажите ми ово сезонски радник, где сте радили и шта и колики су Ваши приходи?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па сезонски сам радио као молер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као молер?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, имао сам од 500-700 динара дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је, где сте живели?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: У Вашици, село Вашица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел то кућа Ваша, Вашег оца?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Мислим оца мог и мајке покојне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живео у кући Вашег оца, јел тако?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, седите. Ја ћу сада да вас упозорим на ваша права у поступку.

Окривљени упозорени на права у смислу члана 13, 89 и 318 ЗКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете данас да пратите пажљиво ток главног претреса, даваћете своју одбрану, учествоваћете у претресу на тај начин што можете да постављате питања осталим оптуженима, вештацима, сведоцима, да интервенишете, стављате примедбе, сугестије и остало. Сада ће тужилац да вам прочита оптужницу.

Главни претрес почиње читањем оптужнице.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, ради се о оптужници КТРЗ 12/07 од 14.априла 2008.године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу члана 46 став 2 тачка 3 и члана 265 став 1 и 266 Законика о кривичном поступку, у вези члана 3 и 4 став 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине подижем:

ОПТУЖНИЦУ

Против:

Ђукић Жељка, Медић Драгана, Боројевић Драгана и Шолаја Миодрага,

што су:

За време рата-оружаног напада бомбардовањем тадашње Савезне Републике Југославије, од стране коалиционих снага НАТО пакта и истовремено оружаних сукоба између војних снага СРЈ, и полицијских снага Републике Србије са једне стране, те са друге стране тзв.»Ослободилачке војске Косова», оружаних формација припадника албанске националности који живе у Аутономној покрајини Косово и Метохија, (која Покрајина је у саставу Републике Србије),

као припадници јединице «Шкорпиона» која је била у саставу МУП-а републике Србије, кршили правила међународног права из члана 2 став 1, и члана 3 став 1 тачка 1-А, Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949.године, IV Женевска конвенција, «Службени лист ФНРЈ» број 24/50, те правила члана 51 став 1, 2 и 3 Допунског протокола I уз Женевску конвенцију од 12.08.1949.године, о заштити жртава међународних оружаних сукоба «Службени лист СФРЈ» Међународни уговори број 16/78 и правила из члана 1 став 1, те члана 4 став 1 и 2 тачка А Допунског протокола II уз Женевску конвенцију од 12.08.1949.године, о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, «Службени лист СФРЈ» Међународни уговори број 16/78.

Тако што су по доласку јединице «Шкорпиони» у Подујево дана 28.03.1999.године, и размештаја припадника ове јединице по кућама у дворишту куће породице Гаши која се налази у улици Рахмана Морине број 7, заједно са правноснажно осуђеним Цвјетан Сашом, (пресуда Окружног суда у Београду К.бр.1823/04 од 17.06.2005.године) и неколико НН припадника јединице у саставу МУП-а Републике Србије из аутоматских пушака калибра 7,62 испалили више пројектила у групу цивилних лица, жена и деце, житеља Подујева, албанске националности са намером да их лише живота, која лица нису учествовали у непријатељствима а враћени су сви са улице у двориште Гашија, услед чега је смртно страдало 14 цивила од којих су 7 били малолетни и то: Нора Богујевци рођена 1984.године, Шпенд Богујевци рођен 1986.године, Шпетима Богујевци рођен 1989.године, Дафине Дурићи рођена 1990.године, Арбр Дурићи рођен 1992.године, Мимозе Дурићи рођена 1995.године, и Аљбион Дурићи рођен 1997.године, и седам пунолетних и то: Шефката Богујевци рођена 1956.године, Фездрија Лугалију рођена 1978.године, Нефиса Лугалију рођена 1945.године, Саља Богујевци рођена 1960.године, Шехида Богујевци рођена 1932.године, Исме Дурићи рођене 1930.године, Фитнета Дурићи рођена 1963., док је пет малолетних цивилних

лица тешко рањено и то оштећени: Саранда Богујевци рођена 1985., Фатос Богујевци рођен 1986., Јехона Богујевци рођена 1988., Лирије Богујевци рођена 1990., и Генц Богујевци рођен 1993.године.

Након чега је команда МУП-а у Подујеву по сазнању за напред описани догађај рањеним лицима указала медицинску помоћ и збрињавање а припадник јединице «Шкорпиони» вратила са подручја Косова и Метохије,

-чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Оптужница прочитана, оптужени упознати са правима у поступку.

ИСПИТ ОКРИВЉЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, то сам диктирала записник, то остаје у сваком случају у транскрипту и остаје траг. Значи оптужница је прочитана, ви сте упознати са правима у поступку, испитаћемо сада све окривљени. У заседању остаје Ђукић Жељко, све остале стража ће да изведе напоље.

За време испитивања првоокривљеног из заседања се удаљавају друго, треће и четвроокривљени.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видео сам доста публике, па да ли има неко ко је сведок и ко ће евентуално бити сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам схватила од страже да се ради само о породици, сад ћемо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не знам, ови, то су из те јединице, па зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да проверимо.

За овим се на интервенцију пуномоћника оштећених констатује да је у судници присутна публика и то:

Хоћемо да видимо сада ко је овде од публике ту? Припадници изволите. припадници јединице «шкорпиони» уколико су овде и евентуално ће бити сведоци мора да изађу. Хоћете се представити. Ја Вас уопште не чујем.

Банк Ивица, Јањатовић Денис, Миљевић Бојан.

Ви позади? То је породица јел? Добро, Ви, невладина органазија «жене у црном». Изволите, добро. Ванбрачна супруга Миодрага Шолаје, Фонд за хуманитарно право, Ђукић Јасмина, Жељка Бандић, Ђукић Анка, Новаковић Јелисавка, тетка, Вукарица Драгица, Бркић Никола, Сремац Ратко, Ђурић Бобан, Фајфрић, Момчиловић Предраг, Миловановић Драган, Александар Новаковић, Пантелић Зоран, Горан Жилић, Љубомир Савић, Чолаков Војислав, Туркијевић Предраг, Туркијевић Тања, Ђурђевић Бранислав.

Добро, сад смо бар све евидентирали, па ћемо то на тај начин да решимо.

Ђукић Жељко, дођите.

ИСПИТ ОКРИВЉЕНОГ ЂУКИЋ ЖЕЉКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули оптужницу?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта Вам се ставља на терет?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и кривичну одговорност?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушавани сте код истражног судије два пута?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли данас да изнесете одбрану?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми има ли у односу на оно што сте рекли код истражног судије неке измене или не и везано за које од та два испитивања?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ово сад што ћу дати јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нема нешто пуно, можда мало нешто, неких сам се момената можда сјетио али то је отприлике то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као оно други пут кад сте се бранили тамо 13.новембра?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, па она прва изјава да Вам кажем и уплашен сам, збуњен, доведен, не знам ни шта сам причао сам, кад читате сад видите да она све нешто безвезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Не признајем да сам извршио кривично дело, хоћу данас да изнесем одбрану.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јел смем воде попит мало?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

Углавном остајем код онога што сам рекао пред истражним судијом приликом другог испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, испричаћете нам од када сте у јединици «шкорпиони» да ли сте тада имали неко посебно задужење?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У јединици «шкорпиони» сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље све значи везано за ту јединицу, све везано за овај долазак на Косово, и све везано за овај други део оптужнице, значи после овог догађаја, да ли сте се враћали, где сте се враћали и да ли сте после тога Ви уопште после учествовали у рату на Косову или сте били код куће, где Вас је послала полиција, пошто имамо и тај други део оптужнице где је полиција интервенисала тако што је вратила «шкорпионе»? Кажите сада све од почетка.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Први пут сам ступио у јединицу «шкорпиони» тада када је почело бомбардовање Србије и Црне Горе од стране НАТО пакта. Никад пре тога нисам био припадник јединице «шкорпиони». Био сам за време рата у Крајини заменик команданта боровског батаљона, цијело време, значи никад до Косова нисам био у «шкорпионима». Позвао ме је Слободан Медић, ја не знам датум тачан када је то било и кад смо ми кренули на Подујево и да ли је то датум 28., тачан да смо ми били на Подујево, ја то не желим да оспорим, можда је то тако и било. Кад смо кренули значи из Новог Сада ту смо се скупили код команданта Медић Слободана, дошли смо на фудбалско игралиште у Београд негде, сад како се то зове тачно не знам. Ту су нам делили униформе, значи нас је тада дошло два аутобуса нас је било све скупа. Ја сад намјерно нисам се обријо и то, да видите како сам ја тада изгледао, то што ту спомиње да имам браду или ово, оно, оваква ми била и коса и брада, с тиме што сам сада мршавији неких 30-35 кила, него тада. Сад имам 131 ипо килу, вагао сам се у суботу, а тад сам имао близу 170 кила, и нисам могао да нађем униформу за себе тада ту на томе стадиону, пошто је ту био присутан министар бивши из Републике Српске Крајине Мргуд Миланковић чини ми се, онда је он дао возача и возило да се ја одвезем у магацин који је био недалеко од тога стадиона, магацин муниције, пошто има тамо неке униформе које ником не одговарају, велике, не знам, стоје тамо, да ја нађем униформу и ја сам отишо, нашо униформу, вратио се, сјели у аутобусе и кренули смо за Подујево. Пошто је било бомбардовање тада Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кажите како су изгледале те униформе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Униформе су све изгледале маскирне униформе као НАТО што има униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене или плаве?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Зелене маскирне дводјелне униформе, све таке су биле униформе, и пошто сам узео ту униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А капе и то?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Капе? Па капе биле су они качкети ето кажем ко домобранске капе неке, нешто не знам, у оно време што је носила полиција регуларна у Србији, нису били они, слично можда качкети неки нешто ајде, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неком ознаком?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ознака која је у то вријеме, ознаке такве је носила полиција Србије у то време, као неки цвет, нешто жуто, не знам сад шта је, на чичак се скидало, стављало, не знам сад тачно шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша јединица јел имала ознаке?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Такве све, комплетна наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке посебне?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исте као полиција?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Исте униформе, од полиције смо и добили униформе, капе, све смо добили од полиције, идентичне смо униформе имали као полиција МУП-а Србије тад у то време што је имала, мислим специјалне јединице МУП-а, чак су и ове јединице за посебну намену имале такве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви били у «шкорпионима» или у Посебним јединицама, САЈ-у, у чему?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја видим овде све се говори «шкорпиони, шкорпиони», али ја тада лично када сам отишао јесте Драган Медић командант био «шкорпиона», али у Крајини је то било, а ми смо овде отишли, нама је речено да смо резервни састав МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то реко?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ко нам је реко, ја мислим да је чак Драган Медић рекао да ћемо бити с милицијом специјалном негде, а с њима смо тамо и сурађивали на терену лично, са САЈ-ом београдским, приштински САЈ тад је у то време био у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али кад сте мобилисани, кад кажете да Вас је звао Медић, јел он у САЈ-у или у «шкорпионима»?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Слушајте, ја знам да је он био командант «шкорпиона» у Крајини тада, а ко је њега звао, мобилисао, ко је њему пренео, ко је њему наредио да мобилише војску, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд онда сада знате САЈ?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Сада, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кажете да је САЈ и полиција?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Кажем кад смо дошли, кад смо добили униформу добили смо милицајску униформу, и милиција нас је дочекала, кажем Мргуд Миланковић је био лично он ту, он је био за време Крајине код нас министар, шта је био у Србији ја не знам, да ли је био у милицији, где је он био ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само питам, да ли Вам је неко изричито рекао да сте Ви полиција и САЈ или сте Ви то закључили?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Стварно сад не могу да кажем «Шкорпионе» кад нисам ника био «Шкорпиони» ту у тој јединици тада доста људи није било никад у јединици «Шкорпиони» који смо тада били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажете да Вас је мобилисао Медић заједно са полицијом?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ма не заједно са полицијом, он је наишо само и мене питао ако оћу да идем оћу, ја сам реко оћу ићи ћу, шта ћу ајде, рат је идем да браним зељму, тако сам то схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините што сам Вас прекинула, сад смо дошли до тога да сте узели униформе и кренули даље?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: И кренули за Подујево, да. Онда баш дал је тог датума тај 28., нешто ал, сад кажем опет, не желим ја да кажем да није било, је било, али ја мислим да смо ми пролазили негде отприлике крај Бубањ потока, да је непосредно прије нашег проласка погођена та касарна, знам да аутобуси нису могли да прођу, да су обилазили неке делове, дал од грађе, не знам чега, шта, нешто је било по цести да су се ту провукли, ишли смо значи даље, наставили у правцу Подујева. Бомбардовање дал је било у току, гледали смо гранате како лете и шта ја знам, авионе, и возач који је возио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дању или ноћу?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ноћ, ноћ је била. Возач који је возио аутобус, не аутобу извињавам се, камион, у коме се налазило наоружање које смо ми исто тада добили у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кад је кренуо тај камион са вама?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Заједно са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Београда са тог стадиона?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Са стадиона тога камион и мислим два аутобуса тада да су била која су ишла у правцу Подујева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којима сте ви?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У аутобусима, у камиону је била муниција и аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион војни, полицијски какав, цивилни?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Полицијски, полицијски камион, мислим да је имао «М» таблице, мерцедес 1213 или тако, неки од тих возила. Сад ћу Вам рећи зашто знам да је био такав камион, пошто ми значи идемо, јел и прошли смо Београди не знам Бубањ поток, тамо докле смо стигли, не знам ни ја, услед тога гранатирања возач који је возио камион, највероватније се уплашио човек пошто је возио муницију и наоружање, и он је зауставио камион и рекао да даље не може да вози, и питао је да ли има неко ко би могао да вози тај камион. Тада сам се ја јавио и преузео и довезао тај камион у Пролом бању. Зато сам од Вас и тражио да ми се достави она изјава, допис из МУП-а од 2005.године, где пише о довозу наоружања у Подујево '99.године 27.марта, и нисте ми дали тај допис да видим неке ствари и да сложим слику о свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наћи ћемо то, Ви сте разгледали списе овде, то ћемо да оставимо за касније.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесам разгледао и нисам добио, ја сам чак Вама био у службеној белешци коју сам Вам послао рекао да нећу ни давати изјаву због тога што ми не дате изјаву заштићеног сведока, који је дао пре моје изјаве, значи пре мога хапшења изјаву коју је он дао, ја још нисам добио а тражим је 11 месеци је тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није могуће.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: То је могуће и ту сам изјаву видио код Вас у списима, налази се у коверти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел фотокопирано то и достављено?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: И ја то добио нисам и дана данашњег, то је изјава која је дата у фебруару месецу 2007.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тражите ову изјаву коју је он дао тужиоцу и ону службену белешку?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нормално, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете да видите он је то дао тужиоцу.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Значи ја не могу да видим што је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је у предмету то сте Ви видели.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја сам видео да је то у предмету, ја се извињавам, то је у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је залепљено, то је у затвореном омоту.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте залепљено, то јесте, то јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисмо ни отварали.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да видим шта говори, јер ја ћу на крају кад дођем до тога објаснити све мотиве господина П-1, због чега мене лично терети, а доказаћу Вам да немам везе никакве с тим, само полако да дођемо до. Извињавам се ди сам ја стао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте стали код тога да сте Ви преузели тај камион и затим га довели са наоружањем у Пролом бању и да о томе постоји писмени траг од 27.03., из.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Немам ја тај траг писмени, тај траг писмени се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да тај траг постоји?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: На суђењу у процесу чини ми се против Цвјетан Саше, не знам коме, 2005., спомиње се допис МУП-а Републике Србије из 2005.године о довозу наоружања у Пролом бању и датум пише 27.03.'99., значи ако је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко с Вама тад у том камиону или сте били сами?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам возио лично тај камион, са мном је седио у камиону као сувозач да не би заспао Сарап Драган звани Сарма, он је седио самном у томе камиону, зато знам да је то био мерцедес 1213 или тако неки камиончић од 5-7 тона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион марке мерцедес?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, да, мерцедес 1213 или тако не знам, те ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико сте ви путовали?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Путовали смо целу ноћ и ујутро пошто је већ сванулу, да узмемо у обзир да је март месец, можда је то било негде око 7-8 сати, кад смо ми стигли у Пролом бању и ту смо се сместили у хотел чини ми се да се зове «Радан» или како у Пролом бањи хотел. Чим смо дошли ту у тај хотел, речено је да се сместимо по собама за спавање, да се шишамо сви, комплетна јединица да се шиша да се брије ко је необријан и да ће се договорити и формирати водови, одељења то што треба и да ћемо се упутити на терен где буде потребно. Сад опет враћам се на тај датум 28., не негирам ја да се злочин није десио, десило се то, у Подујеву се злочин десио битан ми је датум само тај, зашто тај датум, можда је све то тачно, ја опет кажем ништа не желим да тврдим, јер ми смо се задржали у Пролом бањи пар дана, разумете, ми смо били пар дана у Пролом бањи, након тих пар дана кад смо се ошишали и обријали дошао је господин командант, ја мислим да је био београдског САЈ-а специјалних јединица МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Тутинац му је надимак. Ја мислим да је тад у то време био командант САЈ-а београдског, чини ми, не знам, то Ви можете проверити и возач његов. Они су дошли и имали су ту састанак, неки разговор у хотелу с Боцом о даљем нашем ангажовању, и онда је мени речено да сутра ујутру, значи сутрадан идемо у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, ту у хотелу има само вас из ваше јединице или има још неко?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Само ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вас је колико отприлике или тачно ако знате?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па тада нас је било можда деведесетак у хотелу тада. Јел сад треба доћи до тога јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Кад је то нама наређено, у ствари кад нам је речено да ћемо ићи у Подујево сутра, онда је командант јединице наредио да се подели наоружање које се налазило све време с нама и стајало у камиону на паркингу испред хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту у хотелу вам је организована исхрана, то шишање, бријање?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Шишали се и бријали смо се, нису ни сви били тад необријани ко је требао да се ошиша, обрије то смо радили у хотелу где је рецепција доле у ходнику, а храну смо добијали, ишли смо у једну кафану оближњу ту, сад не знам како се зове, има неким можда педесетак метара од самог хотела, кад се изађе из хотела па прва улица десно, сад доле, не знам тачно колико, ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел има ту и полиције ту у Пролом бањи која се припрема да иде?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: С нама у хотелу не знам да ли има али је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Било је још припадника разно разне полиције, војске и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Није то град где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та бања?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Бања, ту има пар кућа, не знам, али пролазили су туда, сад шта су радили ја не бих, нисмо с њима углавном контакте имали, да ли је командант имао ја не знам, ми не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда када је дошао тај командант, када сте обавештени да идете, Ви сматрате у сваком случају да сте били дуже ту у Пролом бањи него што је то означено?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја мислим, гледајте сада, ако смо ми 28., били у Подујеву, ја мислим да је Србија почела бомбардоват 24., или кад је почела сад тачно не знам, али смо кренули дан, два после бомбардовања, ајде нека смо и дан после кренули, дошли смо сутрадан ујутру, и ако смо били у Пролом бањи два, три дана причам отприлике како се сећам, кажем можда је то тачно, па који је то онда датум кад смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је по Вашем мишљењу?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја не знам, по мом мишљењу може бити дан, два, три касније, али може бити 28, немојте да ми, кажем опет ја не желим сад да рушим тај датум, можда је то то тако, али по мојем виђењу ја говорим само чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по Вашем мишљењу дошли на Косово значи не 28., него касније?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: По мени је то касније и по мени као што стоји да смо се задржали после злочина тог у Подујеву десет дана у Пролом бањи, то није пуно, ја мислим да смо се ми далеко мање се задржали, тако да ни тај датум не одговара из та два разлога, ми смо, десет дана смо били после ко нас држао десет дана у Пролом бањи после тога, тако да ни то нешто не одговара, али добро доћи ћемо ми до тога опет. Да, добили смо то оружје, е сада ја кажем у првој својој изјави коју сам давао пред судом, ја сам навео да смо оружје делили и да смо задужили то оружје, после на другим суђењима сам рекао да нисмо делили, сада то да објасним зашто, јер ту видим да је тужилац написао нешто у вези тога, или госпођа Наташа Кандић у књизи нешто спомиње се то оружје, да сам ја ту изјаву дао. Ја лично сам добио од Манојловић Срђана заменика команданта Медић Слободана да ја за своје одељење пошто сам ја у међувремену док је то шишање и то трајало постављен за командира одељења у јединици тој која је ту била, што кажете «Шкорпиони». Мени је речено да узмем сандук пушака у коме се налазило десет аутоматских пушака, у сандуку су биле пратеће књижице од сваке пушке, значи тих десет књижица од сваке пушке, пошто су пушке биле конзервиране све, масне, речено ми је да узмем све те пушке, свих десет, однесем у хотел у собу да се нађе пошто нисмо имали ни нафте ни дрнча нисмо имали с чим да чистимо, па смо то исто наоружање чистили и у хотелу, у кади у врућој води и шта ја знам, унаказили смо цео тај хотел. И да господину Манојловић Срђану дам списак људи из мог

одељења којима сам и како сам задужио пушке, да тај списак доставим њему, а оне пушке које су остале вишка пошто нисам имао тад десет људи у одељењу, да очистим за људе који треба да дођу, и зато опет кажем тај датум, они су дошли после нас, још једна група, један аутобус је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто «Шкорпиона»?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ја опет кажем нису то «Шкорпиони», добро ајде да узмемо тај термин да су «Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да их зовемо?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, зваћемо их «Шкорпини», можемо их зват «Пинк пантери».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам само како да их зовемо, хоћемо добровољци или како?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам. Добровољци, ајде, кажем Вам «Шкорпиони» смо добили због Драгана Медића што је био командант јединице, видите мени је лично све једно, али што да пљујемо, блатимо ту јединицу кад људи можда ни немају везе с тим, можда је тај злочин урадио неко други који никад није био у јединици «Шкорпиони», а можда јесте, не знам видећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зовите их како хоћете, добровољци.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Е сад, где сам стао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стали сте код тога да сте чистили пушке и тако даље.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Тако је, ја лично сам дао, други аутобус је дошао, јесте, дошао је други аутобус са припадницима те јединице, исто у униформи све то су добили, ово наоружање што смо ми очистили, ми друга одељења водови дато је њима, е сада, ту је настала збрка и пометња и није задужено наоружање по бројевима како је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По броју и по имену?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Тако је, то говорим зато да не буде како сам давао ту изјаву овако, сада овако, па желим да објасним на основу тога зашто сам то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да Вас питам још. Ко је од Вас у одељењу и ко је још командир одељења док се ту припремате за одлазак?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Мени је командир вода био Драган Медић, командир одељења сам био ја, био је Петар Дмитрић и сада не сећам се, нисам сигуран, али мислим да је био Никица или Никола Ковачевић, за њега нисам сигуран, јел сам га после ја поставио за командира одељења кад сам ја постављен за командира вода, па сам ја то мења, ту мало се око тога бунио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командир вода је ко све?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Драган Медић је командир вода, тада мени лично је био Драган Медић, ми смо били, не знам тада неки мислим четврти вод, можда као неки најгори, ето ту су били инвалиди, не знам ови они, стари неки и тако небитно у том воду, ја сам био командир чини ми се трећег одељења исто као најгори па су нас звали као да смо за комору и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су још били командири вода?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Вода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Био је Рајко Олујић, ја мислим да је он био командир првог вода, нисам сигуран, била је једна група они су исто из Војводине доле, опет кажем не знам одакле су, тај под надимком Жућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате му име?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Има, има овде, заборавио сам, да сад не, има углавном у папирима име његово имате, он је био командир другог вода и командир трећег вода или четвртог био је Драган Медић, е сад да ли је Кинез био тада ту с нама за њега не могу да кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Кинез?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам, имате ту негде, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да ли је он био, ја мислим да сам га видио у Подујеву, да ли је био командир вода, у Подујеву га нисам видео, само сам га видио у Пролом бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови што су дошли, ко је њима био командир?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Е па сад то бркам, не знам кад је ко дошао, чим су они дошли ми смо одмах то јутро и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је дао те сандуке, још нам то нисте рекли с пушкама?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ко нам је дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сандук с пушкама?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па реко сам Вам, како нисам рекао. Овај Манојловић Срђан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Манојловић, добро. Уз неки папир или само онако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, па сад сам Вам, па јесам ли Вам то објаснио. Мени је реко, усмено ми је реко донеси ми, само на папир један напиши коме си дао, пошто није знао коме ћу ја дати пушке, ево сандук, очисти и подели, што поделиш свом одељењу, што ти остане ништа, врати и овде ми запиши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама то даје овако без да Ви нешто пишете, потписујете?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Без ичега, ја му доносим списак тај, не знам сад, пет, шест људи колико је било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли Ви направили списак?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја јесам, за своје одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за себе неки примерак тог списка?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сачували?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па не, па нисам мислио да је потребно, да сам знао да ће да се деси ово што се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте у тај списак унели, име и презиме?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Име, презиме и број наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли Ви делили муницију или ко је делио?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Муницију? Па добили смо муниције, па сами донели у собу, напунили оквире и свако себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то бројали или је свако узео колико хоће?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па не, не, није се бројало, узимао је колико је хтео, ја рачунам да су узели пет оквира напунили и шта ће ти више муниције, ја не знам да ли је ко узимао више, мого је да узме а није морао да. Муниција није дужена то сто посто. И сад опет Вам покушавам то објаснити, ја сам за своје одељење предао списак, у међувремену је дошла друга ова група, ту је настала пометња, дељено је то наоружање, да ли су други командири водова, одељења дали спискове, нису дали, вођено, није, то не знам даље шта је било, ја говорим за моје одељење тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: И ништа, добијамо то наоружање, то смо завршили, очистили и долази ујутро по нас, ја мислим да је опет дошао исти тај господин Симовић, тај Тутинац, јел, долази и он нас води у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они тада Вама нешто кажу да Ви постајете део САЈ-а или полиције или нешто?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нама нико никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Није рекао ви сте ови, они, да нас је неко ту обавештавао ко смо, шта смо, каква смо јединица, нико нам ништа није на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Ви знате шта је тај Симовић?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Симовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим тад кад је дошо, јел знате шта је он, чега је он командант?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Командант да ли чете, чега ли, београдског САЈ-а, или чијега не знам, пошто тада у Подујеву била су два, био је приштински и чини ми се да је био београдски, сад нисам сигуран, али мислим да је тако било, он је, јел тај Тутинац тај Симовић, он је дошао у Пролом бању, дан пре нашег поласка и за дан нашег поласка он нас је и одвео, и зато сад. Ми долазимо, ајде да сад то шта је било, да скратим мало јел. Одлазимо у Подујево и сад опет ту долази оно, дал сам реко добро, нисам реко добро, два три, четири аутобуса, нас је први пут у Пролом бањи дошло два аутобуса, трећи аутобус је дошао који је довезао тај остатак и зато сам ја и реко да је три аутобуса, мислим ако смо нас два да је дошао тај трећи аутобус, три аутобуса долазимо у Подујево. Е сад, ја не знам, мислим ту треба да говорим, али како овде, ја имам што сам од Вас добио скицу лица места где су аутобуси били, која не одговара ономе што сам ја видио и где сам се ја налазио, то ништа не одговара, али ја ћу пре тога Вама испричати где смо ми били па Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто да Вас питам, Ваши аутобуси су цивилни?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Наши аутобуси цивилни, два аутобуса су била Шид-транс експрес, како се звао не знам, и један је био да ли Бечеј, Кула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас прати полиција кад идете на Косово, јел имате неку полицијску пратњу?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Испред нас је ишло, ишо је војни транспортер, ја мислим да је војни био, и онда је ишло возило, да ли цип, да ли шта је, у коме је био и господин Тутинац, и мислим да је он возио команданта Медић Слободана и његову пратњу или су они ишли у неком засебном возилу не

знам, углавном тако је то ишло, и имали смо транспортер иза, нас иза тих аутобуса, и тако смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни или полицијски?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Можда и војни и полицијски, зелени је био, сад може бити и војска и полиција да га је возила не знам, нас допратили, отишли и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате шта ми још нисте рекли. Да ли сте Ви ове друге окривљене видели уопште том приликом у Пролом бањи, тамо кад сте задуживали униформе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Никога од тих окривљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где су они, знате за Медића да је био командир вода?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Знам за Медића, тачно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је овај Сарап Драган био с Вама у камиону?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Боројевића, јел га знате Ви од раније?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја Боројевића не познам од раније, њега не познам од раније, можда смо се сретали али га не познам, нисам с њим лично контактирао, Медића знам, Драгана Медића знам, Шолају не познам од раније, знам га тада из тих дешавања, што се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели ту у Пролом бањи или где?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Видео сам га у Пролом бањи, ја сам мислио да је то небитно кода сам све видео у Пролом бањи, да Вам је битније шта је у Подујеву било, али у Пролом бањи нас је било 120 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте и њега?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Видео сам га тада, зашто, видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли видели тамо и ове сведоке, и овог П-1 и тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Како не, видео сам .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он можда у Вашем воду или одељењу или?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: То ми је мало незгодно сада да се о томе изјашњавам да не би после био кривично гоњен у вези тога П-1, како да то причам а да његов идентитет не обелоданам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да обелоданите, то не смете да радите.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па знам да не смем, али то ми је мало сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарић јел ишо ту с вама?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте, јесте Стопарић је био тада командир да ли одељења или вода извиђача, пошто смо имали и извиђаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Цвјетан?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Цвјетана Сашу не познам уопште, он је био код Рајка Олујића у воду, Цвјетан Саша он је био код Рајка Олујића у воду, њега знам после са суђења ових, а са тога терена га не познајем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда када стигнете, тако вас прати полиција идете за Подујево, колико то се путује, колико је то далеко?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сад стварно не знам, можда смо ишли једно дал пола сата, 45 минута, не знам колико смо ишли, не знам, није то нешто далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није далеко?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Није, дал 45 минута Пролом бања-Подујево. Ми улазимо у улицу једну у Подујеву, с десне стране улице те, значи на крају како сам ја гледао се налази како је нама речено зграда СУП-а, ако то није зграда СУП-а, и ако ту није Боцо ишао као командант у зграду СУП-а на састанак, онда ова скица што ја овде, онда може бит да је у реду, али ако је и где на овој скици назначено да је МУП, то није добро онда. Значи аутобуси су окренути према Вама, три аутобуса или два, опет кажем нећу да тврдим, ја седим у другом аутобусу, ако су била три, можда у трећем, један аутобус је био испред мене, с десне стране гледам кроз прозор, седио сам на првome седалу с десне стране наспрам возача аутобуса, била је месница, разбијен онако излог је био, била јунећа полутка нека висила, већ су ту муве биле и шта ја знам шта је било, дуго је већ, већ поцрнело, то је већ пар дана тако стајало, Боцо је отишао на састанак значи испред аутобуса на неких 50 да кажем максимално ајде нека је и 100 метара од тих аутобуса у команду САЈ-а, ако је то у СУП-у, та команда била, онда ово нешто не одговара. И нама је речено да не напуштамо аутобусе, да будемо сви у аутобусима док нам се другачије не нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то каже Боца или овај Тутинац?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Командант Медић Драган, не Драган, Слободан Боца, командант јединице он је рекао да будемо ту у аутобусима док нам не јави. Ми смо се дуго задржали у тим аутобусима што је по мало било и чудно, јер смо се бојали можда авијација, дал ће бомбардовање дал неће, шта ће три аутобуса у граду, није нам баш било, нешто нам се то одужило, можда то није дуго ни трајало колико је нама деловало. Људи су почели да излазе из аутобуса, првенствено из тога првога аутобуса који је био, и видели смо да улазе у радње да ово да оно, нешто се ту носи, износи, ја лично сам, пошто сам сједио на првом седалу у аутобусу реко овим својим ту присутнима у аутобусу да то, ево видите шта се ради, то није лепо, чак лично сам са возачом који је возио аутобус, пошто је возач из претходног аутобуса носио на, сад не знам да ли усисивач, фен, неке кутије у аутобус вукета око продавница али то је небитно, али знам да сам цело време седио у аутобусу, да нисам напуштао аутобус, а то сад све детаљније причам, зато што сведок тај П-1, каже да сам ја не знам одао негде и не знам шта сам све радио. Значи аутобус нисам напуштао. Е сад, у једном моменту, значи да ли је прошло сат времена колико не знам, долазе два, три човека која не познам ја те људе, вјероватно припадници САЈ-а, долазе из тог правца, иду према нама, и долазе нормално до првог аутобуса и вјероватно су они рекли тим људима ајде идемо да се сместите и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се разликују униформе тог ПЈП, САЈ-а, војске, ваше?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Униформе ја могу рецимо, нисам ја стручњак неки, али могу да познам ту униформу, али овде у судници ретко ко би могло да разликује те униформе, то су мало само у нијанси од штампања квалитетнији,

није као што су њихове биле, вероватно оригинал униформе и оригинал шаре, ове су наше биле ту, не знам ко је то радио, дал у Србији неко, мало, али 99% исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим јел имају ознаку САЈ, ПЈП?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Они имају значке другачије на капама, они имају металне значке орао спуштених крила и мач кроз средину, горе шпиц иде ручка доле, и имали су налепнице овде на чичак, на рамена које се стављале, скидале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај САЈ?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да, САЈ, а ПЈП је имао опет другачије, они су имали ове, на капама исте као ми, горе ове, не знам шта је то, као неки цвет, шта је то немам појма, а исто су имали те на чичак се скидали и писало је ту горе ПЈП, околу овде ишло је на рукаву као клас жита с једне и с друге стране, и у средини је била бела подлога, у средини мали као што је некад носила српска војска на капама, оно четири С и црвено у средини а околу бели поруб. Е тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел пише неком полиција на леђима, на прслуку?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам у то време видио те из ПЈП-а да је њима на леђима писало полиција, вако има једна трака, која, пошто су они имали, ја Вам кажем није писало њима на блузама, они су имали борбене прслукe, ми то нисмо имали, ми смо имали РАП-ове, за оквире, они су имали борбене прслукe и назад на борбеним прслуцима ту има једна трака овако ширине која се спаја, и ту је писало белим словима полиција, није то великим словима, али је писало полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И према тим униформама ко вас зове да кренете, САЈ или?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Шта ко нас зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас зове да кренете, да изађете?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: САЈ, никакве ми са ПЈП-ом нисмо имали контакте нити су они нама шта људи, не, не, значи искључиво са САЈ-ом, та два да ли три, сад опет враћам се, човека та из САЈ-а која су дошла, како су пришли првом аутобусу они су рекли вероватно ајдемо наћ смештај, људи су изашли. Никаквог ту постројавања није било да је ту неко извео људе, постројио испред аутобуса ко што заштићени сведок каже, да се ми ту нешто договарамо, шта се договарамо, командант је отишао да се договори, човек је дошо и реко вероватно том првом аутобусу изађите. Знам да је Рајко Олујић нешто бунио се, где су људи, пошто се разишли неки, отишли, пошто сам ја такав био какав сам био, тежак и ово оно, тај први аутобус је већ отишао. Значи како аутобуси стоје у контра правцу, молим Вас то ради те локације биће после битно, у контра од правца где су окренути аутобуси, значи одлазимо назад одакле смо дошли, одлази прво група из тог првог аутобуса, онда идемо ми полако, већ је једна група из мог аутобуса изашла и онда сам изашо ја, узео, имао сам ону борбену врећу, пошто ми је био проблем за униформу па сам тамо у магацину узео још једну униформу доњи и горњи део да имам, и то сам носио, и пушку и РАП и кренуо за њима. Долази се до

раскрснице једне која се налази на неких не знам сада можда педесетак дал сто метара, не знам, али ајде нек је 50 иза аутобуса и скреће се десно и ја идем за тим, јел, та јединица, тако људи одлазе и скрећем и ја за њима десно, неки су већ ушли у то двориште, већ улазе, јел док сам ја скренуо неки су већ улазили у то двориште, неки су већ ушли можда и пре њих, јел после се испоставило да тај вод од тога Жуће уопште, он се изгубио после, он се с нама није ни вратио из Подујева, ми уопште не знамо ди су, ни кад су ни отишли ни кад су дошли.

Улазимо у, јер је двориште сад значи ово је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко иде све с Вама?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел цело Ваше одељење или колико Вас, ко иде с Вама, колико вас?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Иде одељење, то моје одељење иде већином, измешано ту, како је ко излазио, није то сад било нешто кажем Вам по формацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас у тој групи?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па сви из аутобуса, оно, ко на екскурзиј, идемо ето идемо, није то ништа колона нека нешто, него идемо, улазимо да идемо да се смјестимо, нисмо ми ништа знали шта се ту десило и шта ће то бити, идемо да се смјестимо, да спавамо ту, и шта ћемо бити не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онако цео аутобус?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Два, или три аутобуса, ако су била ту онда три, сви идемо, углавном кроз то двориште пролази гро те јединице сви, већина пролази кроз то двориште. Разумете, сви кроз то двориште пролазе, ако је то двориште у улици Рахмана Морине број 7, као што овде стоји, онда улазимо у то двориште. Али то ћемо видет после да ли је то то, да ли је то то двориште, и улазимо у то двориште значи, у то двориште да би се ушло с пута има као неки амфорски пролаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то амфорски пролаз?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Као кроз тунел, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Као тунел, испод куће се пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тунел, има горе наткривено чиме?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Горе има као да је спрат куће или таван, није битно, углавном као сад овде има плафон, са стране зид и са ове стране зид, обзидана са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право с улице улазите у тај пролаз?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Као да би се прошло испод те куће, ваљда су мали плацеви па су куће спојене, па је тако направљено то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни десно ни лево, него право?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не. А са улице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Десно се скреће у тај пролаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са улице десно?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, да, десно се скрене, значи скренули смо иза аутобуса скрећемо десно, идемо неких можда стотињак метара, и скрећемо у десно за људима из јединице који су већ скренули у тај пролаз и ушли и улазимо за њима тамо у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је дугачак тај пролаз?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Колика је и кућа широка толки је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја не знам сад да ли је, можда пет, шест, седам, осам метара, не знам, да ли две собе или једна соба не знам. Па то се, између две куће се пролази, десно између две куће и горе исто има плафон јел, како да Вам објасним то. Разумете углавном штага, јел. Улазимо у то двориште, ту одмах значи, одмах непосредно кад сам прошо кроз то двориште лево, скрећемо лево и налази се кућа на спрат, лево овако налазе се врата као гаражна, али не класична гаражна врата него стаклена велика али као да се може ауто утерат паркират, не знам, а да ли је био ауто, није, не знам, велика су врата устакљена је, доле метални парапет, пробали смо да отворимо та врата, нису се могла отворити, била су закључана. Е сад опет ту нешто је тужилац прошли пут ме питао, што су била закључана врата па сте се ви вратили назад за Пролом бању, не, него ми нисмо хтели да лупамо та врата, нисмо хтели ништа ту да рушимо јер смо мислили да ћемо ту живит. Онда сам ја лично рекао Сарапу Драгану, немој да отварате врата, ајде да те дигнем на балкон па преко балкона уђи унутра и отвори врата изнутра. Зато да је ту чим се уђе у то двориште налази се с леве стране кућа на спрат а не као што П-1 каже приземна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није та кућа са тим гвозденим вратима на спрат или јест?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та кућа?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: То је кућа која се налази лево чим се уђе, значи кроз тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је још у дворишту?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сад ћу Вам причат све, значи прошо сам кроз тај амфор, лево се окрећем и ту је, врата су одмах уз за зид ове куће врата, ту је балкон, прозор горе и шта ја знам, са десне стране, налази се друга кућа, та крај које сам прошо јел и од ње се вамо на кључ, како бих реко налазе неке зграде исто, објекти, исто ми се чини да је на спрат и то, као неки помоћни објекти не знам како тачно изгледа и има степениште неко са стране које води дал у те просторије ил шта. Овде значи, кад би сад гледали право кроз тај пролаз амфор где смо ми отишли лево, ту на крају тога дворишта, да сад подјелим двориште, да Вам пробам дочарат, налази се једна да је назовемо шупа, није то ни шупа, то је нешто мало можда два метра са два, два са три, висине можда, овај нижи крај, пошто је кров на једну воду, можда да ли има 1,92 метра висине, и то је, та шупа је припадала кући која је била са друге стране, с десне стране, то сам закључио по води, како је цреп окренут, вода пада у ово двориште и улаз у тај објекат нисам видео, он је са оне стране,

значи припада оној кући. Од те шупице мале, до краја ове куће с леве стране где је ушао Сарап Драган је жица, ограда од плетене жице и двориште је ту подељено, има један пролаз непосредно крај те шупице, можда метар, метар ипо, а и жица је сва та некако није ни затегнута, сва онако млитава, то тако стоји, и иза те жичане ограде налази се двориште, дал башта, трава, земљано је то иза нешто, углавном има неки путић, сад дал је то пут бетониран, није, ја не знам, види се да је као стаза, да је неко пролазио, дал су туда људи комуницирали, ишли ја не знам. Из тога другог дворишта, значи где је та стаза, из тог другог дворишта ту се у једном моменту зачула нека вика, галама, нешто се дешавало, јер ја сам погледао у том правцу шта се то дешава и ту сам видио групу цивила и доста припадника разно-разне полиције, војске, кога је било ја не знам, нисам тада видио ко је ту, да ли се нешто дешава, ништа то није, нисам обраћао толико пажњу.

Сад се морам вратити на моменат овога Сарапа. Сарап се попео у ту кућу, али њему је изгледа више било да уђе први у ту кућу да види шта ће наћи у тој кући, него да чува своју главу пошто није пушку понео, ја сам се уплашио, шта ако има неко у кући убиће га, ја сам командир одељења, бојим се одговараћу за будалу, и ја га зовем, пошто му је надимак Сарма, Сарма, Сарма врати се, па пушку си оставио, и након извесног времена он се враћа на тај балкон, ја му дајем пушку, док сам ја то довикивао, причао с њиме, у том моменту неко, не знам ко, довео је ту групу цивила, значи из тога дворишта које је било у продужетку овога дворишта, кроз ту жичану ограду и они су дошли фактички мени иза леђа на неких пет метара и на метар, два од пролаза који води директно напоље на улицу и ту су заустављени. Тада сам видио ту код тих цивила, сад ко је ту све био код њих, Стопарић Горан је стајао на челу те групе цивила и он је разговарао са тим јединим јединим старијим човеком који је био ту и који је после убијен а нема га у оптужници, јер га нису убили «Шкорпиони» па одмах дајте њега склоните да он не мора ту у оптужници, а доказаћемо да нису. Тај Стопарић Горан са тим човеком ту и ја онда сам погледао и видео сам да су то све жене и деца и било је, кажем Вам опет ту се слажем са сведоком П-1, можда десетак цивила све скупа да је било тада у томе дворишту у томе моменту, ја сам пришо њима тада и реко, шта задржавате те жене и децу јесте ли ви нормални, пустите то напоље, не смете их уопште задржавати ту, то сам реко, Стопарић Горан је био присутан, био је сведок П-1, он је стајао на зачељу те колоне са стране ове према кући, значи како је колона окренута према овамо, с десне стране с моје стране фактички само с леве, он је стајао значи ту, био је, Шићо је био ту негде, исто негде у близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Томић Милован. Био је Божић Синиша, звани Цици, он није ништа контактирао с тим цивилима, само је стајао са стране кад је пролазила, код амфора је стао и то је све гледао, значи човек може да потврди те неке приче, он је све то посматрао, није се ништа мешао. Е сад, ту ми се тешко сетит, пошто ја кажем људе не познам, први пут неке људе ту виђам сада, био је Драган Медич је ту био исто испред стајао, ја сам био, био је

Никица Ковачевић, био је Перо Чубра, Дмитрић Петар, био је и он, е сада, Сарап Драган, он је био за време тога збивања све по моме виђењу и схватању у тој кући унутра, да ли је он видео то што се тада дешавало у дворишту, ја то не знам, али добро. Значи ја сам реко пустите те људе, шта ту имате људе малтретирати, деца, шта ћете ту с њима расправљати уопште, нема ту смисла њих задржавати нешто у том смислу, пустите их ван, и ја напуштам то двориште, излазим из дворишта кроз тај амфор, скрећем лево у правцу аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У том моменту сам, сам излазим, ја нисам имао моћ никоме тад да наредим пустите, немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим, нису ови из вашег одељења пошли с Вама ти?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Поћи ће, доћи ћемо ми до тога, само полако, ја сам изашо први и отишо сам можда десет, петнаест, двадесет корака окренуо сам се иза себе видео сам да излази покојни сад је нажалост умро, после изјаве кад је дао Ђорђе Миличевић, он је изашао после мене, и долази, кажем ја нисам ни знао куд сам кренио, не знам куд ћу, изашо сам, гледао сам малко по тим изложима, овамо тамо, и реко ајде отићи ћу до аутобуса пошто ми је торба та тамо и ствари у аутобус па ћу узет. У томе тако, ту сам био напољу можда да не кажем неких можда пет до десет минута и онда се чуло, као неки разговор се, чула се нешто и нека галама, вика није ништа у том смислу, него окренуо сам се и видео сам да су ти цивили пуштени из дворишта, они излазе из тога дворишта, значи нико није имао намеру њих тада да убије, да је имао што би пушто, зато хоћу да схватим, злочин је десио се после, али како се десио, да пробам то на неки начин да Вам дочарам.

Они су пуштени, цивили су пуштени, излазе ван, први на челу колоне је тај стари човек, кад би видео фотографију његову ја бих га могао и препознати тога човека имао је можда седамдесетак година ако не и више, висок, мршав, имао је онако јаке, велике боре по лицу, и види се да је човек неки радан, изморен, нако као човек. И они излазе и ја ту где сам стајао овако јел, они пролазе, мени долазе с десне стране и видим с њима, с њима тада излази Стопарић Горан, излази Томић Милован и излази на крају сведок П-1, ко је још био ту не знам, али је било, још је било припадника те моје јединице. Али пазите, пошто је ту вани било милицајаца из неке друге јединице то је можда изгледало као неки коридор, шпалир да њих неко води али у ствари то није нико њих водио, а стварно тако изгледа, кад је пуно ту полиције и онда су и тако стекли утисак да, и они су значи пуштени ајте. Кад су дошли отприлике наспрам мене ту, са моје леве стране, значи тачно наспрам улице где аутобуси стоје, седла је једна група од 10 можда 15 припадника ПЈП-а, да ли су они били припадници ПЈП-а ја не могу са сигурношћу да тврдим, али ми се чини да су били пошто је њима, томе човеку што је после пришао, писало на леђима полиција. Не могу значи са сигурношћу да кажем, тај човек кад је видео те цивиле, он напушта а тај, и та група што је ту седла, ја сам то и раније реко, они су мени деловали чудно, та група ту полиције, ми како смо

дошли нако, кажем, нове униформе, чистији, они су онако деловали доста необријано, запуштено као да су дуже време на терену, као да су уморени, као да су нешто, мени тако се учинило да су ми деловали, не знам зашто су ми деловали, али чудно. И они су ту углавном седели, али кад су видели ове цивиле, један је устао из те групе, и сад мало на изразу да ме извинете сви присутни «шта је пичке, шта пуштате то, враћај та говна назад, побиј то пичка им матерна», тај полицајац. Ја сам се згрануо и гледам, и он прилази, он се издваја из те групе, прилази, долази до тог старијег човека, гура га кроз излог, има ту неки излог, нека радња је била, гура га унутра, морам то да сад боље објасним, зато што тамо исто стоји, нисам добро објаснио. Гура га кроз тај излог и човек је, лако га је и наћи да је суд хтео можда га је мого и наћи до сад тог човека који је пуцао, пошто је он имао оружје специфично, носио је пушкомитраљез ПКТ 84, који је у тој његовој јединици можда само он имао. То не дужи сваки војник, то војник дужи да ли један да ли два човека, значи он се мого наћ давних дана да је било у интересу, него вјероватно дај да се «Шкорпиони» суде јел па ајд. И он је пуцао у тога човека, убио га ту, ја нисам видео сам чин пуцњавае, али под тим утиском, улази, гура га у двориште, прави један корак и ту се сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите микрофону.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Извињавам се, и с тога улаза пуца у тог човека и убија тог човека вероватно, ја не видим али претпостављам јер чула се два, три пуцња и он се враћа назад исто из тога дворишта, окреће се према тим цивилима «шта чекате марш назад», и они су људи окренули се и вратили назад у том страху. Нико њих тада сто посто гарантујем, не гура те људе, као што наводи сведок П-1, нагурава пушкама и ово оно. Њих враћају назад у то двориште и сами крећу, и појединиц припадници те моје јединице који су били напољу, вероватно и они уплашени с тим што се десило, ја сам био уплашен, и они су једноставно тако под тим утиском кренули за тим цивилима, први до мене стајао је Томић Милован-Шићо, кога сам ја ухватио за раме и реко Шићо ди ћеш човече пусти жену и децу, ајде мани се тога. Он је застао и остао самном напољу, он је остао самном напољу, Стопарић Горан је био испред њега ближи тим цивилима, и он је кренуо за тим цивилима, њему је нешто, довикнуо је нешто њему Томић Милован, шта не знам, нешто му је Стопарић одговорио, али је Стопарић Горан потрчао, отрчао за тим цивилима, кад су већ цивили залазили у тај амфор, Стопарић је ту, дал је сад сустиго их баш ту, али је ушао кроз тај амфор, Стопарић Горан је углавном ушао кроз то двориште, и у томе моменту се зачула пуцњава из дворишта, да ли је Стопарић Горан прошао тај амфор, видео ко пуца, да ли је био амфор, то ће он морати да се изјасни по том питању, али с тим цивилима назад се вратио и сведок П-1 и значи Стопарић Горан, то значи људи које познам.

Кад је та пуцњава, само ту сада не могу тачно да се сјетим, да одредим, та пуцњава да ли је непосредно кад је почела из тог дворишта или непосредно пре саме пуцњавае, тај моменат не могу да се сетим стварно, размишљам о томе 11 месеци мислим, то ми је све у глави што сам овде безвезе затворен, из тога дворишта истрчава група из моје јединице, међу том групом која је

истрчала ван, да ли непосредно да ли су људи видели шта ће се десити, да ли су видели шта се десило ја не знам, излазе, и у тој групи значи налазио се Никица, Никола Ковачевић и Петар Дмитрић, ја сам њих својим очима видио кад су истрчали из тог дворишта, и они долазе код мене пошто сам ја био напољу и они мене питају шта је било, ко је то пуцао, шта је било, у вези тога што је тај човек убијен и као откуд ови цивили назад у дворишту, па реко овај је убио те цивили, ја њима ту објашњавам да је убио цивили, вамо тамо, они мени тада ништа нису испричали шта се ту десило у двориште, али значи они имају одређена сазнања о томе, ја сад не желим да причам нешто што не знам, него говорим оно што знам. Значи то је све што се тиче тога у Подујеву и тога дворишта.

Е сада, постројавање ово од стране овога Вука Вулевића, Спасоје, како се зове, долази, ја мислим да је он први дотрчо, јако брзо је он дотрчо, то се све људи, мислим не верујем да је било намештено, али као да је намештено све, то је филм, то је као сценарио био, да су они тако брзо дотрчали ту да се створили, то је невероватно како, мислим ја не знам шта је то било, он је дошао, ушао у то двориште, видео шта се десило, изашао вани и реко које су ово животиње могле да направе, шта је ово, почео да се дере и да галами, није се директно ником обраћао. Никога он није постројио, ја сам тако можда и реко да је постројио, не, него та група «Шкорпиона» што их зовемо «Шкорпиони», што је била ту около испред те куће што је изашла, ту се груписала и стајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све у тој групи?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Е сад, не знам, сад ћу доћ до тога јер не знам, не познам ја те људе, говорим Вам, али кога знам рећи ћу сада. Ја и овај како се зове Ђорђе Чикин и Шића били смо на неких можда 30, 40, 50 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је ту дошо Ђорђе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па реко сам да је Ђорђе самном био напољу, чим сам ја изашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, па Томић дође код Вас?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, и Томић и Ђоле су самном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви позовете Томића? Аха, добро.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, и Ђорђе и Томић су вани када су ти цивили изведени били, они немају везе с тим после. Али тада кад се враћам одавде, значи са овог места вани кад видим да је та група постројена и видим онда долази ту Тутинац, неки, извињавам се Вук тај, ја мислим да је он, држи говор неки, галами, ми смо кренули да видимо шта је и дошли, пришли тој групи, тада када сам пришао тој групи вани сам препознао био, причо, навео сам у изјави, мало сам то чудно и реко, да је плакао Сарап Драган, он је стајао ту и плакао, ја кад сам му пришао он је окренуо главу да ја не видим и он обрисао је сузе и окренуо се да не видим, реко шта је било, ма каже пусти у пичку материну, и ништа он о томе дечко није причао, шта је он видио, шта није ја не знам, значи он је био напољу, од ових осталих не знам, ту је настала после фрка ту се сви скупили ту испред, наређено је, дошо је у међувремену и Боцо и Тутинац је дошо и доктор, санитар, е сад пошто је тај санитар стао на улазу у

тај амфор, ми нисмо могли да видимо шта се у том дворишту дешава, значи мого сам по томе свему шта се издешавало да претпоставим шта се десило, нисам видио кога конкретно износе, али се видело, доктор је рекао дајте носила, има рањених, тако у том смислу, товарили су те људе у возила. Нису они ни завршили ја верујем, ни завршили можда указивање помоћи ту рањенима, ми смо већ сели у аутобусе и отишли и вратили се по њиховом наређењу за Пролом бању, то је што се тиче тога, ако нешто имате ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо да направимо, не знам како, да ли сте се Ви уморили, ми би направили паузу.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Нисам се уморио, само Ви питајте слободно, да завршимо већ једном, желим да дам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да направимо паузу, па онда да Вас питамо.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Немојте паузу правити, ништа, што се мене тиче, само мени је мало вруће и то, мало трема ми је. Ма нека се ја знојим, што се мене тиче дај да ја дам ово што имам и мени је тешко, ја сам 11 месеци овде, немам везе с овим никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сви смо за паузу, па ћемо мало одвде да пролуфтирамо, немамо. То је 15 минута.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па шта ми значи, госпођо председавајућа, одведу ме у самицу, ставиће ми лисице води ме, док одем тамо, имам асму тешко ми је одат, ја сам, уморим се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо овде изветрити, немогуће је због транскрипта.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, како хоћете, а мени онда дајте нешто у ходнику негде, мени је теже док одем у самицу и док се вратим него да држим говор овде два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо сада, знате држе вас тамо где то може, из безбедносних разлога да се.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Имам асму тешко ми је доле да силазим у подрум, враћам се, мени је теже то, ево питајте командира како сам ја изгледао кад ме је. Ја сам мокар сав био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, обезбедите значи за окривљеног, обезбедите неке мало.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Затворите ме, оставите ме овде, затворите ме овде а ви идите где хоћете. Па не, тешко ми је, теже ми је ићи, имам ја пумпицу мени кад, ја ћу себи дат кисеоника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд одређује паузу у трајању од 20 минута ради одмора.

А ви ако можете негде у неком нормалном, не може ту где има.

Седите хвала.

Окривљени Ћукићу изволите.

Главни претрес се наставља након паузе ради одмора.

Задржали смо се доста. Више од 20 минута, у сваком случају да наставимо.

Јесте ли се одморили мало?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Само сам шетао, шта сам се умарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хтела сам сада да Вас питам нешто што је остало мало пре онако, што ме је занимало. Када сте стигли ту у Подујево, који сте задатак сматрали да имате ту на Косову?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Моментално тада нама ништа није било речено осим да нађемо смештај да се сместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али, да се борите или тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чишћење терена?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ништа, ништа, значи нико ништа, осим да се сместимо, а командант је био на састанку, још није био дошао, ваљда се договарао тамо, шта ћемо радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледало Подујево? Да ли је то био разрушен град, да ли су биле куће, улице целе, да ли је било цивила на улицама, да ли је било војске, полиције, то нам нисте рекли?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ми када смо прилазили Подујеву са тим аутобусима, та колона кад је ишла, нама је Подујево било с десне стране, ми смо с наше леве стране у Подујево, сада ја, како је то изгледало. Ја сам видео тада у томе моменту да цивили претрчавају преко цесте и одлазе, беже негде иду с торбама, с овим, с оним, у мањим, већим групама, то сам видео из аутобуса, то су могли сви видети који су били у аутобусу, нешто се већ дешавало у граду, а шта се дешавало ја не знам. Град као град, куће су биле читаве, било је доста само ових излога разлупаних по радњама, није нико палио, нешто рушио, тако то, то није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било војске и полиције?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Војске и полиције је било, па реко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај град је већ био?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па пуно је ту било војске и полиције, разно разних. Не знам за војску, али полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици јел тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па на улицама да. А цивила ја нисам видео осим тих цивила који су тада доведени у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су сви били униформисани људи, јел тако, та полиција, војска?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви са оружјем?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па вероватно су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се кретали у неким неформалним групама или како?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ма овако, ишли тамо, гледали, ко шта, крали, шта су радили откуд знам, разумете. Не знам шта је сад ко радио, углавном било је, неки су седели, стајали, неки по кућама, по гаражама, свуда је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте кренули да нађете смештај, и кад су вам рекли, да ли су вам рекли да су куће на неки посебан начин обележене?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или вас је неко водио то тих кућа?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, ја сам то рекао, дошо је, сад знам да је то Вук тај, тада нисам знао ко је, да ли још неко с њим из САЈ-а, који је повео нас, није он нама ништа говорио никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он ушао онда за вама, са вама у то двориште?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја њега човека нисам ни видио, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било још војске или полиције која би вас пратила до тих кућа или не?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ма не, не, они су ишли испред нас, ми за њима, и сад ја чак не знам куда је он изашао, ја њега нисам видео ја да је прошо крај мене назад, дал ту сад може се негде около изаћ из те, из тог дворишта, ја не знам где је тај човек отишао ни колико је њих било, а у самом дворишту је било полиције већ тада ту присутних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то нам, колико је било полиције, ко је био ту, јесу ли били са оружјем, јел био САЈ, јел ПП или који?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Наоружане полиције, САЈ није био, можда, да ли су то били припадници локалне полиције, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Били су, исто било је и маскирних униформи, зелених, било је плавих маскирних униформи, било је ту разно разних униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је то двориште?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја не знам како да Вам то двориште, тај предњи део до те жице, да ли можда има од тог прелаза, те жице, десетак метара, толико је дугачка и та кућа с леве стране, а иза тамо виде се куће у даљини, сад да ли има до тих кућа педесетак метара, да ли више ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је све пуно војске и полиције?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па не буквално пуно војске једно до другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не пуно, а колко их је?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Али има, мувају се туда, људи свуда шетају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико њих отприлике?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: 20, 30 откуд знам, доста је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вас колико је ушло?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ми смо ту ушли, ушо је вод тај комплетан Драгана Медића, ушли су ови извиђачи од Стопарих Горана, али и ови остали су туда прошли кроз то двориште, дал Рајко Олујић, дал, ми се нисмо задржали, ми

смо прошли можда кроз то двориште нас сто, али се нисмо ту задржали сви, ми смо само прошли и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико има вод људи у саставу, а колико одељења?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У саставу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод, да вод колико људи броји?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У воду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У воду не знам, можда двадесетак, двадесет пет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одељење ово Ваше?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Око седам можда људи, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све био у Вашем одељењу?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па био је тај покојни Ђорђе Миличевић, био је Сарап Драган, сад не знам дал је, не сећам се право да Вам кажем ко је још био, али може се то проверити има списак вероватно. Имате списак у САЈ-у, код њих имате списак јединице, имате платни списак, не овај списак што сам ја добио од Вас, има платни списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви примали плату за то време док сте на Косову?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сасвим нормално, има значи платни списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од СУП-а или од полиције, од кога сте примали плату?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Министарство унутрашњих послова Србије, има значи платни списак који је из компјутера, одакле, онај образац се добије велики и ту су имена и презимена, и колико је ко пара добио ту све пише. Па ја мислим да се и у томе списку можда може видети колико је ко примао, колико је командир јединице вода, одељења, нисам сигуран, али можда и то се види, о износу плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почев од оног дана када сте ангажовани, када сте кренули у Пролом бању од тада вам теку плате или?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Гледајте, ја опет кажем тај датум, то нешто ништа ту не разумем, мени пише од 23.марта, да сам ја мобилисан, али ја нисам био мобилисан тог датума 23.марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то везујете за почетак бомбардовања, ту мобилизацију после?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па кад је Србија бомбардована ја сам био кући тај дан кад је почело бомбардовање, тамо пише 23.март до 07.април, то је први терен, и онда смо отишли тамо негде пред крај априла на други терен, пошто смо други пут били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми у граду да ли сте ви обавештени да ли ту има можда неке друге војске и полиције осим српске, да ли је било пуцања или је град био миран у околини, како је то изгледало, јел се чује нека пуцњава?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Из даљине се чује нако можда спорадична пуцњава, гди који метак можда је нешто пуцало, нешто се дешавало, али ту у самом граду тада није било ништа у самом граду нешто да се баш дешавало, осим

кажем што су били тих пар излога полупани и што тако то војска, милиција одала по тим радњама и тако. Припадника те ОВК ту нисам видио никога, и никакве цивиле осим тих десетак цивила нисам видео у Подујеву тада, осим они што су претрчавали кад смо ми долазили, бежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ван града?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, да, то док смо ми прилазили Подујеву, пошто је Подујево с десне стране нама било, град Подујево се налази с десне стране како смо ми прилазили, ми смо некако заобишли Подујево, околу, па смо овако некако ишли, ја сад не знам тачно, да ли ви имате некакве карте, нешто да ја могу и показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ћете да нам нацртате то двориште и све то како је изгледало. Јесте ли Ви уопште видели те људе убијене или не?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, не. Ја сам људе видио живе и здраве, и када су пуштени ван живе и здраве, прво сам видео да је тај припадник ПЈП-а убио тога човека, и по моме виђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да означите то место где се то десило?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Могу, ја не знам, Ви ако мени можете обезбедити да Вас одведем на лице места, у двориште ћу Вас одвести где се то десило, ја ћу Вас одвести тачно и где се десило то, ја то нисам учинио ништа од тога нисам направио што се у оптужници наводи, Ви мени обезбедите сигурност ја ћу Вас одвести на лице места у Подујево гди се шта десило, и да видимо то да ли је то то, ако је то Рахмана Морине 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да означите и то где сте стигли, па како је изгледала та улица, где су заустављени аутобуси, где сте се после кретали?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам већ то описао отприлике, с десне стране је била месница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да нацртате и то?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да нацртам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја имам то све нацртано, није проблем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Али хоћу само још да Вам кажем тај припадник из ПЈП-а, кад је убио тог човека, хоћу то да Вам кажем, да се ништа не би десило тада у Подујево од тих убистава да тај припадник ПЈП-а није вратио те цивиле са улице, и ови који су те цивиле вратили, који су послушали, уплашени су они били људи, ја њих не браним, али видите по извршењу тога злочина како је то урађено, како је то пуцано, шта је то направљено, од десет људи пет преживело. Ето колико су они били способни да злочин тај направе и све, ето, како сад, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад описујете да су се људи вратили у двориште, то са улице кад је тај викао, убио тог, и тако даље, ко је све ушао са тим људима?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам то навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам, јел ушао неко из војске, из полиције, ПЈП, САЈ и то?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам Вама рекао, ту је ушло људи неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја не познам, можда пет, шест, а остало је људи у дворишту, нису сви ти из дворишта изашли, било је можда све скупа с нама и 40, 50 људи које каквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да определите неког из Ваше јединице рецимо, јел остао у дворишту или да се вратио?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Из наше јединице ко се вратио у дворишту ја сам навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томића сте рекли да се није вратио.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Томић је остао напољу самном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Стопари Горан се вратио пошто је нешто причао са, Шића је нешто њему објашњавао, шта, ја не знам, то нека он дође нек објасни шта је, он је застао, Стопарић је застао ту напољу, нешто је махнуо му руком и отрчао за тим цивилима у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Реко сам Вам, сведок П-1 је био у том дворишту и изашо ван и вратио се у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Цвјетан?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја Цвјетана не познајем уопште, ја тог човека никад нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад га уопште нисте видели?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Видео сам га први пут кад сам био сведок у овоме случају, да ли је то било у Прокупљу или не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови остали окривљени овде који су данас са Вама, јесте ли њих видели?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда у дворишту, да се враћају или?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Видео сам, навео сам да сам видео овога Медић Драгана, био је у дворишту, нисам га видео даје излазио ни да је улазио са цивилима у време саме пуцњаве где је био, да ли је био у некој кући, где је, шта, да ли је био ту на улицу, ја то не знам, њега сам тек касније видео после свега тога, кад смо хтели ући у аутобус, знам да је човеку позлило, да ли шећер, шта је било, углавном то што знам о њему лично, што се њега лично тиче, а ове остале не познам. Ја сам у Шид дошо '97.године, ту сам правио кућу, тако да слабо сам с ким комуницирао, слабо људи сам и познавао тад у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да ми кажете, да ли је неко од вас тада том приликом био обучен другачије него како сте описали те униформе и остало?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, сви смо имали идентично исте униформе, из два дела смо имали униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко мајцу, мараму, капе?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Мајце никакве, мараме, капе сам реко какве смо имали, мараме те нисмо добијали, да ли је неко имао мараму, ставио на главу то не могу да кажем, не знам, не сећам се, али капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао обијчај неко да носи мараму?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: После на другом терену имао је Стопарић Горан мараму, и момци из његове, из тих извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Олујић?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Олујића ја не познам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јел имао неко шлем?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Једини је имао сведок П-1 шлем на глави и панцир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у Подујеву или касније?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: И тада у Подујеву и касније и нон стоп је био имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко други или не?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, нико други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Кони?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кони?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам ко је Кони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кинез како се зове?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Кинеза знам са другог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Кинез?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Немам појма, не знам, ја човек не познам, знам га с другог терена јер је био командир вода на другом терену и он, а пошто сам и ја био командир вода на другом терену па тако да га знам, иначе не знам тога, лично никад нисам ни видио до тада на Косову то. Е сад, да ли је био у Подујеву тада први пута с нама не могу да, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко од вас из јединице и тада том приликом у Подујеву видан ожилјак на лицу?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Е то, једино, ја немам прст на руци, а ожилјке не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ожилјак на лицу?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: То не знам стварно, не могу да се изјасним, не знам стварно нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових лица које познајете?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате никог да је имао?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали Ви то тада можда мању браду, бркове?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Овакав какав сам сада, како ме сад гледате реко сам Вам, само сам можда 30-35 кила дебљи био, а значи баш, зато сам се и ошишао и пустио овако пар дана брадицу да би идентично изгледао као што сам био у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А објасните нам сада још без обзира што сте то рекли, одакле Вам надимак?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Надимак. Мене Брко ме зову што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, одакле потиче, од бркова или од нечег другог?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не од бркова, мој отац покојни је имао бркове и звали су га Брко, после су држали кафану која се звала «Озрен код Брке» и тако Брко, Брко, и остао сам Брко, ја сам ту кад сам дао изјаву реко нисам никад имао бркове и браду, па да објасним, и браду сам понекад и имао можда али никад бркове нисам имао, али сам хтео да кажем да нисам по томе добио надимак Брко, него сам добио по оцу, никад значи што се тиче надимка, нисам ја добио надимак због бркова или због браде, ја надимак тај Брко носим од основне школе, нисам имао ни бркове ни браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели међу тим цивилима неку жену плаве косе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја нисам загледао пуно око тих цивила, само сам на кратко пришао, кажем Вам кад је Стопарић Горан с тим човеком ту нешто разговарао, реко сам да се пунте, нема смисла задржавати их ту, мислим да је једна жена така стајала ту на почетку, можда одмах до тога човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли приметили да има деце, онако баш мале?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Било је и деце је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Можда је чак та жена, нисам сигуран, држала дете неко, да је имала дете, јер кажем било је ту две, три жене и можда нека шест, седам деце и био је тај човек, тај можда 70, 80 година и нико други није био, ја нисам обраћао на њих пажњу кажем Вам како изгледа, јер сам изашо из тога дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде, пре него што пређемо на други део догађаја, фотографију припадника јединице «Шкорпиони», то је у прилогу број 1 у предмету, мислим да то имају сви.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Фотографија 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на 16.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тако изгледали?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, та је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има потребе да ово гледате?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нема, ја сам то гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли потребе да ово стављамо на документ камеру?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Та фотографија је направљена 2002.године, чини ми се у осмом месецу, та фотографија ту, а ово је у Подујеву било '99.године, у марту месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, јесте ли изгледали тада као на овој фотографији?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, кажем Вам као што ме гледате сада значи исто овако, с тим што сам био тежи 30, 35 кила, исти овакви, и брада и дужина браде и косе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имам овде неке фотографије.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: А и тај господин, извините што Вас прекидам, на фотографији 49 чини ми се има браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја тога ни не познам, нити знам да је уопште био тамо и сад да Вам објасним мало у вези тих брада. Ту је деци тој или коме, није битно, овима што су преживели, оштећени, предочено то и они виде, аха, били с брадом, четници, браде, они су то вероватно повезали, ја не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко у Вашој јединици да је носио браду?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Управо то хоћу да Вам кажем, и они су видели ту нас два с брадом и показали е тај и тај. Од ове прве групе, значи прве ове групе што смо дошли сви смо шишани и бријани, можда је имао фазонирану онако малу брадицу неку, нешто ситно мало Смиљић Здравко Јаје, надимак, ако му је то име Смиљић Здравко а надимак му је Јаје сигурно, он, и Драган Медић можда је имао неку онако малу брадицу, нешто, каже Гидра покојни јарећу, нешто онако, шта ја знам, није била нека брада. То што сам ја тада запазио њих двојицу, е сада постоји могућност ова група друга што је дошла да за њих није било времена да се ошишају и обрију, пошто смо, ја мислим дал то сутра ујутру отишли, можда се они нису стигли обријат, дал је међу њима неко био ја то не знам. Значи, што се тиче те друге групе која је дошла, не могу сад да ја кажем био је обријан необријан, за њих не знам. Али за ову двојицу да су имали браде, тако мале браде, то није била брада, тај Јаје што је имао то је нешто онако, може да се назове брада али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако смо сад овај део отприлике испричали до тог тренутка кад Ви кажете да се створила гужва, па је дошо санитар и доктор и тако даље. Кажите ми одакле су они знали да дођу ту, јел то била нека велика пуцњава, појединачна, рафална, из једног оружја, из више оружја, колико сте Ви далеко када то чујете?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам Вама већ рекао, ја сам био напољу на тој улици, отприлике на пола пута од тога дворишта до скретања лево ту где су аутобуси и те улице, можда мало више према тим аутобусима, ајде да кажем нек је 50, 60, 70 метара, не знам колико је било. Чула се пуцњава, значи кад се ти цивили вратили у двориште, чула се пуцњава, пошто тада, негде се чуо спорадично дал метак тамо вамо, то нико није ни обраћао пажњу на то, а тада са чула баш, значи рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рафална паљба?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте, рафална паљба се тада чула, мислим, ја нисам био сигуран да је то у томе дворишту, али под утиском свега тога што се дешавало могао сам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из више оружја или из једног?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, ја сад, како ја сад да Вам кажем, две, три пушке, четири, не могу да кажем, али пуцано је, ко сад, ево да пробам звучно, не знам можда је глупо али да пробам, па Ви сад реците колико је пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сматрате да је више од једног?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Више оружја је пуцало, рафали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од једног, јел тако, или?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Више, е не могу да кажем број, не знам, ја сам и реко две, три, четири, да ли пет, не знам сад, да измиђљам ту, да, стварно не знам, можда је две пушке, можда три, можда четири, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је ту дошао ко све, санитар и ко?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, прво је дошао Спасоје Вулевић тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Он је, тада, он је био припадник САЈ-а, да ли је био у то време командир неког вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд он баш ту да дође од једном?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Он је нас довео ту у то двориште и вероватно је чуо пуцњаву, па ја не знам где је он био па се вратио ту назад да види шта је, ја не знам откуд се он ту створио, ја га нисам видио, ја њега нисам видио ни кад нас је водио лично да сам га гледао ни било кога, него смо једноставно значи ишли и ту смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Он је дошао ту и сад да ли је од њега да ли од другог неког припадника од тих из САЈ-а, тад сам први пут и чуо да је десило се, да су побијени цивили да, као шта су они направили то је он преко радио станице звао да ли свога претпостављенога, спомињао је дајте санитар, има рањених и тако да сам тада први пута то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он ту изашо и ту је близу Вас кад зове санитар?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, да, он је изашо на улицу узео, имао је радио станицу, кажем, видите није можда он, тај Спасоје Вулевић, можда неки други али из САЈ-а је припадник био углавном. Ми нисмо имали ни радио станице, он је позвао санитар, позвао доктора, шта су они направили, дођите вамо и тако у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За колико су они стигли, брзо или?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Оно су јако брзо дошли, то је јако брзо, они су вероватно били негде близу, они су јако брзо дошли, у ствари дошао је прво доктор, није дошао санитар, дошао је доктор и непосредно за њим дотрчао је и овај, како се зове, Тутинац тај, командант јединице, дошао је санитар у међувремену, после је дошао Боцо, Срђан Манојловић и пратња Боцина што је била на том састанку. Али опет сам хтео да Вам опет кажем, значи да није било овога из ПП-а, што је убио те цивиле, врати у двориште, ја не верујем да би се ту ишта десило тада, али десило то сад не може да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел Ви видите рањене или не?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја у то двориште нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за колико се Ви отприлике времена већ враћате у аутобусе?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Непосредно после тога, тих убистава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Тог догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, износе те у санитар и?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја сад да кажем, ја нисам гледао, мого да видим баш да износе неког и шта раде, али дошо је после санитетско возило, стално на тај улаз, и викао је овај тај, неко из тог дворишта је викао има рањене деце, дајте ћебе, нешто у том смислу, галамили су они нешто у вези тога што су радили, што су лечили, дај ово види оно, види оно, да указују помоћ. У међувремену се аутобус, један аутобус је дошо, сад други кад је не знам, ми смо ушли у тај аутобус и кренули за Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ушао са Вама, Томић?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У аутобу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел се неког сад ту сећате да је изашао из дворишта и ушао у аутобус, кога нисте претходно видели, или тако неко?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У аутобусу ко је био, да Вам кажем то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Био сам ја, био је Драган Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли је неко изашао из дворишта и ушао ту у аутобус, јел Вам се придружио неко тад да видите?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, то док сам ја прилазио већ одавде тој групи што је стајала вани, они су већ сви изашли из тог дворишта, већ су ти сви стајали вани. Сад дал се могло негде с неке друге стране изаћ из тог дворишта, да је неко изашао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ајде онда, ко све улази, Ви, Медић?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У аутобус?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви, Медић, Томић?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Био је цео вод тај, било је, сви смо ту били, Перо тај Чубра, Никица Ковачевић, П-1 је био, он је седио на можда четвртом или петом седалу с леве стране иза возача, Медић Драган је седио иза мене, имао је можда исто тако треће, четврто седало, насупрот тога П-1, ту сам био негде у близини, иза је сједио и Стопарић Горан, да ли између мене и Драгана Медића или иза Драгана Медића, Никица, Перо, и ови назад су негдје седели, не знам сад где је ко седио тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да идете у аутобусе, јел вас постројио претходно?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па није то буквално било постројавање, ми смо се ту скупили и онда је тај, ја верујем да је то тај командант САЈ-а, неко каже улазите у аутобусе и ајте назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Како се зове, тај Тутинац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тутинац?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па знао сам име, читао сам али сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту неког говора, нешто да са неким речима и тако, па да сте и Ви нешто рекли?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ми, ништа ми нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, Ви лично?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Вани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ту пре него што сте ушли у аутобус?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па немам ја, шта ћу ја вани коме говорит. Ја напољу ником ништа нисам причао, осим ово што сам раније Томићу реко да стане да не иде, а после тога ништа нисам с никим причао док нисам ушао у аутобус, кад сам ушао у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је рекао Тутинац?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Тутинац је рекао ко је ово направио, шта је ово стокe једне, да ли он да ли Вук, пазите, немојте сад, ја не знам, њих двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од њих двојице?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Један је рекао шта сте ово направили, ко је ово направио, шта сте долазили, марш одавде, ето тако нешто у том смислу, углавном псовао је на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко од вас нешто рекао, негодовао или тако?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Нико, ми смо били ко дете кад погреша, тако ето смо стајали, нико ништа није говорио, ушли смо у аутобусе и враћени за Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неког разговора у аутобусу?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте било у аутобусу разговора, ја сам одмах чим сам ушо у аутобус, ушао сам можда тако међу задњима, сад не знам, и можда је аутобус већ кренуо, не могу се сјетити и реко сам ко је мого то да уради. Ви знате да ја имам кући троје деце тога узраста и ко је мого то да направи, нек се јави сад ко је то направио, што да сви сад одговарају, нек буде човек кад је мого то да направи, нек изађе сад нек каже ко је. Тада је Драган Медић устао са свога сједала, мени је предочена изјава П-1, да је он рекао ја сам пуцао, ја то нисам чуо да је он реко, него Драган Медић је рекао шта тебе Брко боли курац ко је, на то се устаје сведок П-1 и каже ја сам па шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви умали кад сте питали ко је ово направио?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, ја сам тада био мало крупнији, сједио сам нако, како би Вам објаснио, накриво, пошто сам био на првом сједалу до мене нико не сједи, ставио сам ту торбу и пушку, овако према возачу сам можда био окренут и тако да сам окренуо поглед и видео Драган Медић да је то реко и преко пута њега на седалу, напред, назад, сједио је сведок П-1 и он је то рекао и ја сам па шта, ето тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: И ништа ја сам ћутао шта, Драган Медић је командир вода, можда је он то рекао да је он ту меродаван да испитује не ја, не знам зашто је то рекао, ја сам ћутао, ми смо дошли у Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту пре него што сте ушли у аутобус јел био неки можда догађај са Медић Драганом?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја сам Вам то реко да је пао у несвест, није буквално пао, него човеку је позлило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко му је пружио помоћ?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам се снашао?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Није, неко је приша, али ко је сад, да ли уватио га за руку шта, пошто има шећер па да узме инсулин, шта, не знам шта већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел дошао ту можда и Боца?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он реко?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Боцо је дошо на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта је реко?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја Боцу нисам чуо да је ишта реко, него човек дошо, он појма није имао шта се десило, он је дошо на тај све готов чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су негодовали ови из САЈ-а кад су викали то, кад су вам?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам, ми смо ушли у аутобусе, да ли су они шта причали после, Боцо с њима, дал је Боцо одмах отишо даље, ја не знам шта је било, ја говорим о ономе што ја знам, што се десило, ди сам ја био, а шта је Боцо с њима ту кад је дошао, дал је уопште с њима разговарао, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се аутобуса вратило у Пролом бању?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па сад Вам опет говорим ја не знам да ли је било два или три, али углавном сви ти аутобуси који су дошли сви су се и вратили, међутим, једна јединица, један вод од тог Жуће, он се није с нама вратио, пошто је то било јако брзо све се десило, а човек није ни знао шта се дешава, или је знао, ја не знам, он се с нама није враћао, цела јединица једна, један вод није враћен, они су остали, нас су на брзину ту, ајде, ајде и ми смо отишли. Цео вод је остао, они су касније дошли, да ли је њима превоз САЈ, да ли су се сами снашли, да ли је војска, дал ко организује ја не знам, они су негде предвече ја мислим дошли у Пролом бању, цео један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се вратили на пример већ у колико сати сте били у Пролом бањи?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У Пролом бањи, па ја не знам да ли је било можда један сат, да ли, не знам не могу сад тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се онда ту дешавало, јесте ли се раздужили оружјем, да ли је неко вршио неко испитивање, шта се десило, јесу ли вас опет вратили у хотел, шта је било?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ми смо враћени у хотел, ту смо били сад не знам колико дана, не знам колико дана је ту било у хотелу, командант јединице Боцо нас је постројио тада, ту испред хотела, и он је нешто причао у смислу, то шта се то десило, као шта је то, шта се то тако брзо, ко је то неко, испало је као, кажем Вам да је неко нешто наместио, то се тако брзо одиграло као да је све то некако режирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то он реко или сте Ви то закључили?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па и ја би то сам тако доживио како је он реко, али он је реко као, и онда смо му рекли, неко је реко да је човек тај пуцао у тога припадника, у тог деду да је пуцао тај припадник из ПЈП-а, укратко испричали шта је било, ко му је причао ја не знам, знам само да је он рекао добро, о овоме немојте ником ништа причати, ми нисмо то урадили, а вероватно ће он истрагу спровести, и видети шта је било, ја не знам шта је он даље радио.

Само знам да је, мене је лично, да ли то исто вече, мислим да је то исто вече, навече позвао Слободан Медић у собу где је он био, ту је био и Срђан Манојловић, и били су присутни момци неки из његовог обезбеђења, чак један је и дошао по мене и звао ме у собу пошто сам се ја бунио у аутобусу због тога што се десило, пошто је знао да сам против тога што је направљено и пошто сам ја реко да ћу напустити јединицу да идем кући, јер сам ја децу оставио на граници тамо с Хрватском, не знам шта ће се десити и ја да нећу са тим људима да будем. Онда ме је Слободан Медић позвао и реко као немој да се прави раздор у јединици, нешто у том смислу, видиш да је Драгану позлило, да је болестан, вамо-тамо и он је мене тада поставио за командира вода. Ја сам тада постао командир вода, значи кад сам се вратио из Подујева у Пролом бању, ја сам то прихватио и тражио да ја ставим командире одељења, људе значи, нисам ја то њему реко него сам само да ставим командире одељења ја, зато што сам хтео да ставим људе за које сам био сигуран да нису у томе учествовали и које сам видио да су били напољу, и онда сам ја за командире одељења ставио, поставио сам Перу Чубру, Николу Ковачевића и покојнога Ђорђета Милићевића, и они су били командири одељења у мом воду и онда смо након пар дана враћени за Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пар дана?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, три, пет?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не могу стварно то да се сетим тачно тих баш дана, али пар дана смо провели још у хотелу у Пролом бањи и онда смо враћени, с тим што је један аутобус отишао можда сутрадан одмах, јер су поједини људи напустили одмах, што су били револтирани с тим што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ту када сте стигли у Пролом бању, да ли сте одмах раздужили оружје, да ли сте уопште раздужили оружје, јел бројане од муниције шта је коме остало?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, оружје је било с нама, нисам видео да је то бројано, да је раздуживано, оружје смо имали код себе све до Београда истог тога чини ми се стадиона ту где смо задужили униформе, ту смо дошли, седели смо у аутобусима, Срђан је већ ушо или неко, и реко, не знам као ајде да се покупи оружје, два, три, четири човека су узела, нисмо сви ни излазили, покупили су тог оружја и то оружје је негде однешено, предано, ја не знам где је шта даље било са тим оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обавештени да сте добили наредбу да се вратите кућама, да се не враћате више на Косово, да сте нешто кажњени?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нико нама тако нешто није реко конкретно, ни да сте кажњени, ни да сте то, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да нећете учествовати у борбама и тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нико нам ништа није реко, био је командант свих тада јединица МУП-а Србије Живко Трајковић, знам да је дошо, да је био тих дана рањен, наишло је возило његово на мину, возач му је погинуо, знам да је дошо, да је имао ону крагну око врата још увек, значи то је после тога, ништа конкретно нам није говорио, само је реко ви ћете бити враћени кући, буквално

хвала вам на сарадњи, нешто не знам тако, ако буде потребно ми ћемо вас поново звати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли позвани поново, јесте ли ишли поново на Косово?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: После тога реко сам Вам да смо били на другом терену, то је након можда једно 10 до 15 дана поново смо ишли на други терен, исто смо позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Пролом бањи пар дана па још десет, петнаест дана и онда сте поново позвани на исти начин?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Онда смо били кући можда десет, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па то, десет, петнаест дана?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да, исто тако позвани смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тако вас зове овај Медић?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Исто, исто, све исто, зове нас,идемо као, нисмо ми униформе раздужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, нисте униформе раздужили?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, ја сам рекао само оружје смо дали, униформе су остале код нас, и онда нас је после позвао поново, не знам кажем, дал десет, петнаест дана, и онда смо отишли у Косово Поље, ту смо задужили наоружање, добили смо опет пушке, и одатле одлазимо на Брезовицу. Из Брезовице више нас нису пуштали у насељена места, него кроз шуме смо ишли неке, шта ја знам тамо за Урошевац, по планинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у саставу САЈ-а?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Исто је та јединица исто САЈ-а, тај Вук, тај Тутинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти људи?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Они су нас водили, тад смо били баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су вас исто дочекали у Косово Поље?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да, да, само што су они имали возила своја, ми смо ишли аутобусима, они су имали дефендере, оне ципове, и они су ишли с тим, ми смо ишли аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у истом саставу «Шкорпиони» или, ти добровољци или?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: У истом саставу тада, само није био Цвјетан Саша, чуо сам да није био он и није био Олујић Рајко, а ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули зашто није био Цвјетан Саша?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па већ се причало због тога што се догодило у Подујеву, спомињало се да је то урадио Цвјетан Саша и Демировић Дејан, да су то урадили, то је спомињано тада кроз јединицу прошло те речи, ја нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се против њих води поступак неки?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ја мислим да су они већ тада у то време или пре тога давали неке изјаве, да ли су били привођени, нешто тако, у том смислу, углавном тако се нешто причало у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад сте били на Косову, како сте рекли, до краја јуна?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: На овом другом терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па били смо док нисмо тај коридор направили са Брезовице, ту где је то одмаралиште, шта је тамо, не знам, скроз до Урошевца, пар дана смо били по тим шумама горе, био је 01. мај, снег је био до кољена, то се сећам да је било хладно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли били до јуна тамо?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: До јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До јуна, до краја или не?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не. Чим смо сишли доле, завршила се та акција што смо имали задатак, они су ту акцију предвидели да ће трајати можда и дуже, пошто смо ми то могуће чак и за седам, осам дана успели савладати све, исто је дошо командант јединице Живко Трајковић, онда је и нама и овима из САЈ-а, активном саставу дао као да идемо кући да се одморимо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад сте Ви били то што би рекли на платном списку МУП-а Србије и САЈ-а?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја не знам до којег маја, има то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад практично кад сте се вратили до маја, престали сте после тога да примате плату?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: После тога смо престали, чим је оно примирје склопљено, шта је склопљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да Вас питам још нешто везано за оне цивиле тамо које сте видели. Да ли је неко спомињао неке паре да је дао некоме?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, није, не. У мом присуству док сам ја био све сам рекао, а кад сам ја изашо из тог дворишта, да ли се шта дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели да неко претреса те људе, јесте ли чули тако нешто?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, ја сам то двориште напустио, ја сам Вам реко видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули можда касније да неко претреса те људе, да ли имају код себе или тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам, имали су људи торбе, ствари су имали, они су изашли с тим стварима и ван и тако се вратили, е сад да ли их је тамо у дворишту ко претресао, то не знам. Чуо сам сад овде на суђењу по овим изјавама да је претресао овај Шолаја Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви њега уопште видели тад?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, ја се њега не сећам, нити сам познавао Шолају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевића?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ни Боројевића нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су цивили негодовали, молили, плакали?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деца?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, зачудо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак и деца су била мирна?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Зачудо нико ништа није рекао, једноставно су ишли, ништа ни кад су излазили из дворишта ни кад су улазили, ни непосредно пре пуцњаве се ништа није, ништа се из тога дворишта није чуло, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чуло неко пуцање појединачно. Имамо овде за ову плаву жену која је лишена живота, то сте читали?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Прочитао сам ја то све, ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тако нешто чули?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте видели?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: То нико није мого чути, то није било, пуцњава ни једна осим ове пуцњаве где је овај човек убијен вани, није се тада у близини није чула и зашто се ова пуцњава можда није чула овде где је тај ПП убио тога човека, пошто Вук је реко кад је дотрчо да није чуо ништа, зато што је он у просторији њега убио па можда се није чуло, јел није он пуно пуцао, он је опалио кратак рафал два, три метка, трр и готово и изашао ван. Значи осим те пуцњаве и ове пуцњаве јаче што се чула из тог дворишта, из правца тог дворишта, ни једна се пуцњава друга чула није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћу Вам неке фотографије које сте Ви вероватно видели, и наћи ћемо ону фотографију, Ви сте предали суду једну фотографију са терена у Подујеву?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Јесам, јесте, јесте, то је у Пролом бањи пре него што смо отишли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом бањи.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам, то ћемо за сутра да припремимо да сви виде, хоћете да погледате ове фотографије, Ви сте то вероватно већ видели у предмету?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам те фотографије. Које, о припадницима »Шкорпиона«?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, општи изглед улаза у кућу, чауре и тако?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Нисам видео то, имам скице али не види се ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да погледамо то.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Јел могу ја да приђем тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Ви да приђете него да видим како ћемо ово да решимо, јел можемо то за данас да решимо или ћемо сутра, ако не може да се стави на документ камеру. Да ли режија може да обезбеди да се ставе неке фотографије на документ камеру. Укључи ће они то, они то чују. Док ми чекамо режију да све то припреми, ми ћемо да кренемо на питања. Прво чланови већа, не.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: И да кажем још нешто ако могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам то где сам ни стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините што смо Вас прекинули, дакле, ако не будемо могли за данас ово да обезбедимо, ово да окривљени погледа ове

фотографије онда ћемо за сутра. Пошто овде можда нешто то не функционише. Кажите?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам сад ни где сам стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто хтели да кажете за?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Хтео сам али сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кад се сетите Ви нам реците. Можете у било ком тренутку да кажете.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па нешто у вези фотографија сам хтео да кажем. Да, те фотографије где сте Ви послали мени, где су припадници јединице «Шкорпион», ту људи има који уопште нису били у Подујеву, и има људи које ја не познам, можда су били али ја њи нисам видео никад у животу. Рецимо конкретно Ђукић Младен то ми је брат од стрица, он није био уопште а ево његова слика овде стоји да је он био, рецимо за њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није био на Косову или он није?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Био је после на другом терену је био, а на првом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ббио?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, онда није био ни Вишекруна Бранислав, Јован један не знам како се презива, сад напамет, њих тројица, рецимо знам за њих тројицу да су заједно дошли тек на други терен, уопште нису били, а видим овде да се спомињу њихова имена, има још ту људи који нису били уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом списку. А кажите ми, ко је све време непрекидно био с Вама, јел био неко тако да је све време непрекидно с Вама?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Самном, док се дешавало ово све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Кажем Вам Никица Ковачевић може све да потврди где сам се ја налазио. Може да потврди Петар Дмитрић, може да потврди Сарап Драган, може да потврди овај како се зове Томић Милован, може да потврди Стопарић Горан, могу сви да потврде они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се све време крећу на идентичан начин као и Ви, излазе из аутобуса, крећу, пролазе кроз тај амфор, излазе и тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Отприлике исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте заједно?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Једино што су после мене из дворишта изашли навео сам да сам изашо раније ја и Перо, не Перо, овај Ђорђе Чикин, после да је изашо Томић Милован и ти кад су изашли цивили, али они су нон-стоп били ту, видели су, могли су да виде где сам, шта, све су могли да виде, сви су могли да виде, сви су ме знали, ја сам био упадљив, ја људе не познам, али доста људи мене кад види запамти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, почећемо онда сада да видимо да ли тужилац има питања.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам на екрану, имам своју слику, немам ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо још ставили фотографију овде на документ камеру, хоћемо онда да погледамо фотографије, тужиоче извините. Немамо слику. Добро да Вам кажем ја предлажем обзиром да је овде већ и доста овако

топло, да то видимо сутра, да замолим и сутра да ви то погледате, а да сада одговорите на питања овде тужиоца, пуномоћника оштећених, бранилаца, да видимо како ће то да иде. Изволите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео сам још нешто, ја се извињавам, да испричам о том другом терену, догађајима неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нешто да скренем пажњу са другог терена шта се десило и нешто везано за сведока овога П-1. Конкретно шта хоћу да кажем због чега ме свесно терети и лаже. Значи није случајно мене овде споменио, него оћу да кажем разлог због кога он ово ради шта ради. Сад да ли ја то смем да причам то не знам, то вас питам. Он није случајно моје име рекао, разумете. Он зна да ја то нисам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта ћете да кажете, вероватно смете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па имам ја ту да причам пуно, то се десило давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што не би смели.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја мислим, ја сам писао жалбу то имате код вас Врховном суду на подизање оптужнице где сам тада навео да знам ко је заштићени сведок. Ви можете прочитати ко је сведок, ја знам ко је заштићени сведок и знам зашто ме терети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сада већ знате то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја знам али да не би излетио разумете у јавност да не би после био гоњен због тога што сад хоћу да испричам. Желим да вам предочим због чега ме човек лажно терети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Ви сматрате да вас човек лажно терети.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не мислим него тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми због чега, тврдите, због чега?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И то значи комплетну јединицу можете овде довести, све и једног припадника који је био тамо, ниједан неће то потврдити то што је он рекао да сам ја учествовао у томе, да сам имао браду, значи мој опис како сам изгледао, да сам био командир вода, да сам неку жену гурао тамо и сва она чудеса што је навео, нико то потврдити не може, то се тако десило није, ја желим да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он има разлога, хоћете ли да то кажете сада или приликом суочења.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он има разлога, није нормалан човек, он је себи нешто убацио у главу и одмах да вам кажем значи кад смо дошли први пута на терен у Пролом Бању, ја њега, ми смо из истог места, али ја га нисам познавао, он је млађи од мене, он је мене знао јер кажем ја сам био за време рата тамо заменик команданта батаљона, имао сам тај надимак «Брко», усташке снаге су нас звали «Бркини четници», вамо тамо, и тако да сам ја био познат у том крају, не по злочинима него по томе. Он је мене вероватно знао и десио се један догађај пре значи, за време то је било значи `96. године, а десило се нешто и на првом терену томе кад смо дошли у Пролом Бању, он је мени одређен ја њега нисам ни знао ни тражио ко ће ми бити у одељењу, он је припао мени да му ја будем командир одељења, исти тај што каже да нису

била одељења ни водови, а он је човек који је знате где је био и шта је радио и он добро зна шта су водови, шта су одељења. Он је рекао Петру Чубри и Никици Ковачевићу да жели због своје личне сигурности, због овога, због онога не знам, да се премести из мога одељења код Петре Дмитрића или да ли код Никице ако је био он код одељења, само да не буде код мене пошто му прети опасност од мене. Значи, он је отад почео да прича којекакве глупости за мене и не знам ни ја шта, ја сам њега звао да га питам због чега шта, пошто човека и не познам, е онда кад је он мени рекао ко је и шта је, ја сам се сетио пошто сам тада знао само његов надимак, кад сам чуо име и презиме, онда сам знао шта је и шта се десило и због чега се он толико, он се мене једноставно боји, он се мене толико бојао, он је бежао од мене нон стоп а није имао разлога за то, па ме је чудило зашто таква мржња и то шта је то са тим човеком, па сам онда и сазнао. '96. године, мислим да вас то интересује да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно, то је Ваша одбрана.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: '96. године мени је речено од Министарства одбране још Крајине да узмемо хиљаду кубика хростовине да исечемо да се намире људи који су погинули, који су рањени и који ће напустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихове породице?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Који ће напустити подручје то да ће се преселити у Србију негде, а ови који ће остат који нису учествовали у томе, они ако шта буде буде, али дај да се среде ови што имају значи породице погинулих, инвалиди и то. Онда ми смо то, ја сам то почео да радим, иначе сам радио на бензинској пумпи тад у то време, почео сам ја то да радим око тога и долази једна група да их назовем сада рекеташа који су тако све рекетирани и тражили паре за ко је возио цигаре, ко је возио не знам кафу, ко је шта радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то дешава?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То се дешава све у Борову, Вуковару, разумете. Говорим вам, желим да вам кажем због чега човек лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи он лаже, ако се ово испостави да ја лажем ви мене судите на смртну казну, не на казну колико је, на смрт ме осудите. Значи зашто човек то ради, и они су дошли ту тражили су да им се дају паре за њих неких 9 људи не знам ни ја, сваком по не знам колико, ја сам рекао од тога нема ништа, шта вам је какве паре идите у шуму, моторне тестере и сеците, није шума ни моја ни твоја, чија је шума ево папир има да сече, сеци. Да би, ја сам претпоставио неко из те групе дигли један камион у ваздух, један трактор минирали, да би после дошли да нам ти исти, ја не тврдим да су они минирали ми не знамо, нисам видио, али су дошли да нам понуде као заштиту, да нас штите да нам се то не дешава. А за тога човека, не знам да ли да га именујем, за њега је радио сведок П-1. Ми смо тада имали један сукоб у близини моје куће где је дошло до пуцања, где је један момак од тих најалост и погинуо ту у тој пуцњави. Један момак из те групе која је хтела да рекетира. Ја сам тада после тога месец, два дана напустио Вуковар и одселио се у Врање пошто ми је жена из Врања, тамо сам боравио једно време сад то није битно, али исти

овај господин сведок П-1, лично он значи, сад имам сазнања, лично он, киндапује мога брата од стрица и затвара га у приватни затвор од шефа те групе за коју је радио сведок П-1 и траже паре од мога стрица да мој стриц плати неке паре да је овај неки наводно слупао се са неким аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава све тамо у Вуковару, Борову и тако.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Све у Вуковару, али желим да вам кажем та његова мржња, али ја не знам за те, ја не знам то, он је тада то знао П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато је и тражио да буде на Косову склоњен од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то ништа нисам знао шта се дешава, мени брат то никад није рекао, он је рекао да има проблема са шефом тим његовим, али ми није спомињао овога П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И сада, тако да сам дошао до тих сазнања зашто он то све ради и сада сад то опет иде на то, он је добро сад тај знате где је био тај П-1, шта је био у каквој ситуацији је био, знате да је он сада шта и како је, он је вјероватно по мојим неким претпоставкама, сад ово претпостављам можда тог свог шефа и добио паре пошто човек има доста пара тај његов шеф, можда му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Платио ово да лаже, можда му је тај исти платио и адвоката који је њега бранио, тога господина П-1, пошто не верујем да је имао пара да он плати таквог адвоката и онда или је са тужилаштвом неки договор направио, ја не знам шта је јер он каже да никакве везе са овим злочиним нема и ја сам вам у тој жалби, не вама, Врховном суду, навео да знам ко је тај сведок јер немогуће да нико мени то нешто такво направи, него значи он. Нико други то није могао да направи, нико други. Ја нисам намерно сада да кажем унапред пошто ће вероватно то битање бити постављено, зашто нисам спомињао то у аутобусу конкретно П-1 то шта је рекао и то све на то кад сам се ја бунио, баш из тога разлога ја сам 99% био сигуран да је он, разумете, али увек 1 проценат оно човек није ситуран, шта знаш је ли, па сам се бојао ради своје породице да спомињем то што сам сад споменуо. Е сад пошто знам да је он П-1, да је он вероватно под тужилаштвом неком заштитом, они знају где је, шта је и онда молим и њих исто да поведу рачуна да ми се нешто не деси породици, немам ја непријатеља у животу, само тога његовог шефа од тога господина П-1, никаквих других ја непријатеља у свом животу немам. Значи то вам је тако, а ви сад како год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви ћете сад да одговорите на неко питање.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Све што питате ја ћу одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво тужилац. Да ли има тужилац питања?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Је ли има воде, пуно трошим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија члан већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми нејасно да ли Ви знате са сигурношћу ко је сведок П-1?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па имате господине, имате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, да ли Ви, да ли Ви, остало је мени нејасно ја сам схватио да Ви претпостављате ко би то могао бити, али Ви морате сигурно знати?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, Ви мене нисте разумели, ја се извињавам, ја тврдим да знам ко је сведок, не сада кад сам добио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Морате знате и од нас, морате знати и од нас. Из предмета морате знати ко је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добио сам допис, господине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одлично.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Али желим да вам предочим да сам ја прије 5 месеци обелоданио ко је сведок П-1, не данас или јуче после ваше, после ваше белешке, ја не знам како вам то није јасно, ја сам се жалио кад је 4, април месец је био кад је оптужница подигнута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја морам да Вас питам како сте добили допис ко је сведок П-1, како сте допис добили?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добио сам од Вас госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од мене сте добили допис ко је П-1?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па него од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте могли од мене.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам добио да ћу бити службено гоњен, да ћу ово, да ћу оно, како, да је обелодањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте могли само да добијете од истражног судије коме сам ја поверила.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је судија Плазинић Драган, ја не знам извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је и мене упознао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па судија Драган Плазинић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истога дана кад и Ваше браниоце.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Драган Плазинић, вероватно тамо пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте добили папир на коме пише идентитет сведока.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, погрешно сам, добио сам папир на ком пише да не смем да обелоданим пошто ће ми бранилац пренети ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац рећи, е то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, извињавам се, нисам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавештење сте добили писмено, добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ћу бити кривично гоњен ако издам идентитет заштићеног сведока П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уреду је. Е сад смо прекинули тужиоца, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су то способности Вас довеле на место како Ви кажете командира одељења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тужилац пита на који начин је вршена та селекција па је неко постављен за командира одељења?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам делимично на то питање одговорио, сад да се враћам на то мало ми неугодно, испада да прозивам некога, али морам да одговорим пошто захтевате. Ја сам био, рекао сам, заменик команданта батаљона у Боруву Насељу од `91. године до `96. када сам напустио Крајину, значи заменик команданта Боровског батаљона. Драган Медић је знао ко сам ја и шта сам, али кад сам дошао на Косово, тј.у Пролом Бању, на неки начин да он покаже одмах ко је ко, он је мене, ја сам тада имао чин капетана после кад је `96. сам добио чин мајора, али то ова војска овде не призна, небитно, онда да би мени, враћам се Драган Медић по казни на неки начин како је мени место или не знам зашто, значи ставља ме за командира одељења, значи ја као капетан у то време заменик команданта батаљона, добио сам одељење да водим, а сад зашто је он мене ставио то морате њега питати или неког другог, ја не знам мени је Драган Медић био претпостављени тада тамо на, као командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, Драган Медић је мени први претпостављени је мени Драган Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да причамо овако, после, тужилац сад пита. Тужилац.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Слободно ви питајте, Драган Медић је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац сад пита, па ћемо наставити по реду.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако могу само да одговорим кратко. Драган Медић је командир вода, он је мени први претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако сте и рекли.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А онда ми је претпостављени Слободан Медић, не знам шта је ту сад нејасно око тога има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је по чину, ако је уопште имао чин био Драган Медић?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам какав је он имао чин, али мислим да је био командир чете у Ђелетовцима, у «Шкорпионима», нисам сигуран, не знам, мислим да је био командир чете за време Крајине онда. Да Вам одмах кажем чинове нисмо носили нико, нико није носио чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни овај Медић који је био?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико, нико. Ни припадници полиције ови САЈ-а, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ПЈП?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико, не. Чинови се не носе кад је рат баш због тога снајпери гађају, претпоставља се офицере, да не улазимо сад у то, углавном чиновни се нису носили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови људи у судници, да ли су то можда неки припадници неке јединице коју познајете?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам господине тужиоче Ви гледате ово људе, ово су мотористи, бајкери и ови овде зато што личе тако, мало имају браде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овде.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Као да су четници, као што то представљате нас, ја не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте тако да се, значи тужилац пита да ли су то људи из Ваше јединице, не због тога да ли ће евентуално бити сведоци, ја тако разумем тужилаштво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо те људе евидентирали.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа, Вама су се представили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сматрам да су ту Ваши пријатељи.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не моји и моји могу бити, али то су пријатељи Драгана Медића из мото клуба, а ово су из мога мото клуба и моја тетка, мама и жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша фамилија.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А Ви сте већ питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо евидентирали ко је то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам зашто пита, личе, тако истетовирани валда па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се узрујавате, можда тужилац није чуо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па како се нећу узрујават, то провоцира мене, то ме провоцира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, можда није чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чуо је врло добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Исто као и кад сам давао изјаву, сад ме подсети извињавам се, морам да кажем, сад сте ме Ви лично подсетили, кад сам давао такву изјаву другу ову, кад сам причао све што знам, немам намеру ништа да прикривам, никога да лажем, исто тако сте устали бацили оловку, били су господа адвокати, Ви лажете, Ви кријете, Ви сте бојите Боце, Вама не приличи, разумете. Можете смијат се колик хоћете, то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, окривљени, тужилац се Вама овде тужилац се овде Вама у овој судници тим речима неће обратити сигурно, а уколико има неких сметњи да непосредно одговорате на његова питања ја му то нећу дозволити, значи тужиоче реците нама, да не узрујавамо окривљеног па ћемо ми да поновимо питања.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја желим да одговорим на сва питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања ћу ја да Вам поставим.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имам једну примедбу, заборавићу госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У изјави господина П-1, морам само да заборавићу, 11 месеци се припремам да причам овде и кад дође сад не знам шта да причам. Знам да немам везе са овим, никакве везе са злочином, господин тужилац каже на питање у аутобусу ово, оно шта је било, кад сам ја дао одговор када је давао изјавау сведок П-1 говорим, и када је сведок П-1 навео да је он у аутобусу бунио се, а да је. Молим Вас само мало госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А да је Ђукић Жељко, значи П-1 се бунио, П-1 даје изјаву разумете, да ли схваћате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И П-1 каже овако, Ђукић Жељко се бунио, то је он цинично рекао, да би након извесног времена записник траје можда не знам још ту пар изјава питања је било, да би господин тужилац замолио сведока П-1, молим Вас да уђе у записник име и презиме тога ко је то рекао, пошто је ушао само надимак «Брко», да кажете поново како сам ја схватио цинично подсмејавајући се шта значи то господину тужиоцу да ли је то да он тако се понаша, да он то каже цинично подсмејавајући се. Госпођо ја сам имао троје деце у то време када сам рекао имам такву децу кући није уреду што је то направљено и молим вас да се јави ко је направио, ја се цинично са децом својом не би тако зезао и говорио, а то је господин тужилац. Пронађите изјаву сведока П-1 да је то тако све како ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће тужилац.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се извињавам што сам сад мало то одузео времена, али ето сетио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одузели ништа. Тужилац ће онда да поставља питање преко суда. Ви се нећете нервирати и нећете одговарати.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не желим да се нервирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете одговарати на питања док Вам ми не поставимо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја немам шта да кријем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем док Вам ми не поставимо, нећете одговарати на питања, а суд ће интеревенисати ако има неких проблема у испитивању. Тужиоце које је следеће питање да се не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што кренемо, не можете тако пустити. Овде су изнете озбиљне тврдње, срећом па су свим тим испитивањима били присутни адвокати и истражни судија, све је то снимљено и ја вам овде кажем да то ништа од тога није било тако, нити је неко бацао оловке нити је неко неке нешто претио него кад је дошао ред на постављање питања, постављана су питања онако како је унето у записник и онако како је снимљено на тракама које су у.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се извињавам госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви нећете сада. Сада ћете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Молим Вас, то је онај део где снимљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај део где је истражни судија диктирао, да ја знам.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Али није снимљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите на 13.11. то значи није снимљено.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није снимано, али ево вам господа адвокати овде присутни, што би ја лагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада због тога је овде претрес и због тога ћемо сада да постављамо питања и да наставимо главни претрес.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како можете тако причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да сад реагујете тако.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо ја немам разлога да то измишљам, ево вам ту очевици. Зовите господина Плазанића Драгана истражног судију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада да утврђујемо то, то није сад предмет овога о чему ми данас, ми данас разговарамо о овоме што се десило и сада ћемо се држати тога. Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање постављено везано за публику нико није никога назвао четником, то сте чули исто да је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте то рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се враћамо на то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисте рекли, то сам ја претпоставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то онда реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо евидентирали ко је присутан. Евидентирали смо ко је присутан, значи он неће моћи да буде сведок, схватили смо ко је ту.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како може у очи гледа и каже тако. Јесте ви били присутни тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нећете причати док прича неко други.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи причате кад Ви причате, причате само Ви, а сада прича тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је изашао из аутобуса, обзиром да је био командир одељења, обзиром да је Медић био како каже командир вода, ко их је повео у то двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је повео у то двориште?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам то све објаснио, али могу сад поново. Дошао је човек који је био вероватно присутан у тој згради СУП-а или шта је, где је био командант јединице Боцо на разговору, након неких отприлике сат времена и он је пришао, пролазио је крај аутобуса, ја не сећам се да сам њега видио разумете, али како су људи, он је вероватно рекао ајде идемо и људи су из првог аутобуса кренули, ми из другог спонтано излазимо и идемо, нико не постројава, нико не одређује ко ће у коју кућу, ко ће у који кревет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали ви неке личне ствари, да Вас питам јесте имали неке личне ствари, Ви разумем да сте имали ту другу униформу, а да ли су другу људи имали веш и тако даље, торбице неке?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Поједини су, поједини су имали, није да су сви имали, неко је имао неко није имао потребе да има, неко је имао, нису имали, не могу да кажем да су сви имали, ја сам лично имао, имао сам транспортну торбу где се налазила још једна униформа и гаће, доњи веш, шта да вам кажем шта сам имао и пушка ништа друго РАП сам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да он није повео своје људе у то двориште, није издао наређење да пођу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви издали наређење да пођу Ваши људи или неки други или како?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа ја сам командир одељења, ја не издајем никоме никаква наређења, ја не знам је ли ви можете да схватите да има командири водова, имају командири чета, батаљона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је командир вода издао неко наређење?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мени није издао нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично, је ли неко издао наређење ајде полазите сад да се сместимо?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте једноставно онако стихијски изашли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Стихијски смо изашли, стекао сам утисак да је неко из САЈ-а, да ли тај Вук видим по његовој изјави после да он каже да је он водио, господине Спасоје Вулевић, он каже, то сам ја прочитао у његовој изјави да је он водио два командира вода, а кога је он водио он ће доћи овде па ће рећи је ли водио мене или овога или коме је шта наредио. Ви ћете га позвати па ће он рећи, мене водио није сигурно и мене је на другом терену видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тужилац пита само да ли сте Ви рекли ајде полази мој вод и тако даље?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тај господин Спасоје Вулић, на другом терену, ја сам лично био њему потчињен, лично њему мој вод је био потчињен, значи директни ми је он био командант и 15 дана смо провели заједно, ми смо носили минобацаче, он човек тачно зна да ли ме зна или не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овом приликом тужилац пита да ли сте Ви издали наређење?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде крећемо или неко друго.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то, ја се извињавам, па то је из изјаве П-1 ме пита сада, знам ја то шта ме пита, кажем да то је све лаж ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је све нетачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето ја би замолио, мислим да је то брже и једноставније, на једноставна питања једноставни одговори без констатација, без претпоставки.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да, најбоље је да кажем јесам ја сам нешто што нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немојте да одговарате тужиоцу, знате ако сте се сада узнемирили нешто, ми ћемо морати да направимо паузу да се одморите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма не треба пауза никаква.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико водова је било четири или пет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири или пет?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам вам рекао био је вод којим је командовао Драган Медић, био је вод којим је командовао Рајко Олујић, био је вод којим

је командовао под надимком «Жућо» не знам име, читао сам заборавио сам и било је да ли један вод или два одељења извиђача којима су командовали Стопарић Горан и Томић Милован, не знам «Кинез» што се спомиње, кажем стварно не знам да ли је био он тада да ли је био командир вода, не сећам се да сам човека видио, не другом терену сам га видио пошто смо сарађивали заједно знам да је био, то сам ја већ одговорио господине тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче да питамо оно што нисмо питали, ја мислим да смо то питање ево колегиница је евидентирала да смо то питали, колико водова и који су команданти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте то знали, ја сам данас сада први пут чуо да је Стопарић поменут као можда командир једног од водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не и одељења.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Стопарића ја се извињавам нисам ни споменуо као командира вода, ја га нисам спомињао као командира вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он вода, он је само извиђача.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они су имали опет понављам да буде, два да ли су одељења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање је било да ли је било четири или пет и само је једноставан одговор четири или пет.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу да вам једноставно не одговорим, ако је Стопарић Горан и Томић Милован били, ако је тај њихов вод водио се као вод та група људи, онда је било четири вода, ако се они нису водили као вод онда је било три вода, како да вам одговорим кад не знам какав су они статус имали тада, тренутно тада ти извиђачи пошто су они били у формирању и шта ја знам, да ли можда није био ни Томић, можда је био овај како се зове Стопарић, али њих двојица су углавном били у извиђачима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тај «Кинез» има још неки надимак?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Кинез» не знате име, а надимак?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам његово име, а надимак знам човека као «Кинез», знам где се сад налази и знам шта му се дешава сада, а раније не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули некад надимак «Бели»?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Гледајте, тај надимак «Бели» господине тужиоче сам први ја споменуо Вама лично па је Вас у ствари мене судија истражни Драган Плазинић, подсетио да ли је могуће да није «Бели» или «Жућа», ја сам рекао јесте извињавам се «Жућа» није бели него је жути, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имамо «Жућа», а «Бели»

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: «Бели» не постоји то сам ја наместо «Жути» рекао «Бели» и сад ето одма хватате се за тог «Белог» кода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро без реакција у публици, да не бисмо испразнили судницу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ко где се налази, па питајте слободно, ја немам шта да кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се обраћате пуномоћнику оштећеног, значи немојте да се обраћате пуномоћнику, гледајте само овде у нас троје, само овде.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па кад чујем, ја сам војник па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да реагујете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, ћутаћу. Можете сести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете овде.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имам проблема ја сам се Вама већ обратио и да би могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо на крају.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имам урасле нокте и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нека седне ако му је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само Ви питајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли мало пре поменуо да зна где се налази тај «Жућа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не «Жућа» него «Кинез».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Који жути?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај «Кинез» који сте рекли, где се налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам ја Вама рекла да одговарате на моја питања.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро јесте, ја се извињавам али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи питање.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда нека пита Вас и мене, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, зато што Ви реагујете тако да још један једини пут уколико тако узрујано реагујете ми ћемо морати да направимо паузу да Ви попијете воду, да се примирите и да онда.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Је ли могу добити воду, већ кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да добијете воду.

Значи тужилац пита где се сада налази извесни «Кинез»?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам да ли смем да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате шта судија, ако није важно ви одбите питање.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Осуђен за злочин на Овчари. Човек је у затвору осуђен за злочин у Овчари, човек који је са њим .....са мном у соби, тако без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте то чули, добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ето шта је ту чудно, ко да тужилац не зна где се «Кинез» налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овде ја сам Вама рекла да се обраћате мени.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се извињавам, извињавам се. Како тужилац не зна гд је «Кинез» када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте одговорили сада на питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не питам ја овде приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него ја питам нешто што је интересно за предмет да уђе у записник, то што нешто зна то не значи да зна суд или сви чланови већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, суд разуме због чега Ви то питате, можда и зна или наслућује, изволите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па зна господин, ради тамо ја мислим баш у том већу, можда сте и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви шта сада причате?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро ајде нећу више. Дајте ми сад воде. Воде ако може само и нећу ништа причати више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете воду. Искључите сада за минут микрофон и издувајте се мало али ћутите, значи издувајте се и ћутите. Тужиоче шта питамо даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је разлика између командира одељења пре Подујева, односно и пре него што су отишли и након што су се вратили, он је рекао када га је позвао Боца и ставио га на место његовог брата Медић Драгана да је онда он своје људе довео на место командира одељења и сад ето само можда ја нисам добро записао, али ко је био командир одељења пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командир одељења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али 4 одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 4 вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 4 одељења. Он је дошао на место Медића и као командир вода је одредио каже нове људе, тражио је да буду нови људи јер ови стари су у томе учествовали, ја питам кога сте променили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колико ће то дуго да траје.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Неће дуго, ја сам лепо рекао. Ја нисам променио људе ни нове људе поставио, него сам остави те људе за које сам знао да нису учествовали у томе злочину, значи људе које сам гледао са својим очима да су били напољу кад је то дешавало се, а Перо Дмитрић је био командир одељења и пре мене, можда и Никица Ковачевић, али нисам за њега сигуран, и ја сам био командир одељења пошто сам видио Ђорђета Миличевића, навео сам да је стајао напољу крај мене, и знам да тај човек у томе није учествовао, ја сам хтео да у свом воду имам људе који немају везе са тиме, али не да узмем некога насумце, да ли је учествовао или није, ја не знам ко је учествовао. Ја сам био напољу, али људи који су били напољу, знам значи да нису учествовали у том злочину и те сам људе ставио у своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на чије место сте ставили овога Милићевића?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: На моје госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Ваше?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мора неко мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте још неку интервенцију направили?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Никакву ја интервенцију више правио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу замене тих људи то је у суштини тужиочево питање.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, у састав јединице одељења не некога само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командира одељења?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Једнога наместо себе кажем вам ставио Ђорђета Милићевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За остале нисте интервенисали?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Петар Дмитрић је био и раније командир пошто сам човека видио вани оставио сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Никицу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам за Никицу то сам рекао да ли је био командир или није, можда је и био па се поставио или сам га ја поставио, пошта сам ја видио да је напољу, значи само људе које сам био сигуран, које сам видео да нису били у томе дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само сам то урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следеће питање, он је делимично одговорио на то и следеће питање, ако је за ове знао да нису сигурно, ко је сте учествовао или за које није сигуран или ко је можда учествовао у дворишту, у догађају у дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате пита тужилац ко је учествовао у дворишту у овом догађају за који практично, за који Ви одговарате, то пита тужилац?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ја одговорим сад тужиоцу. Ја ове људе које сам навео да сам их видео напољу тврдим да нису учествовали у томе, сви остали могли су да учествују, никога другог ја не браним, сви су онда учествовали, не знам где су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: За «Жућу» не знам уопште где је био цео вод, можда су они, ја не знам где су уопште били, ја вам тврдим оно што знам, ја сам и реније рекао кад сам испитиван, само ћу говорити о ономе што сам својим очима видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не интересује ме ко је шта чуо, казао, молим вас, само причам о ономе што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је да је сведок П-1 тражио да буде премештен из његовог одељења у неко друго одељење, кад је то тачно сведок П-1 тражио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пре Подујева или после Подујева?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам то госпођо председавајућа рекао већ, кад смо дошли у Подујево, шишали смо се и формирана су одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву или Пролом Бањи?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У Пролом Бањи кад смо дошли, нисмо се шишали у Подујеву, Боже драги, не би онда направило се ово што се направило да смо се шишали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Направљена, формирана су одељења, људи су се шишали и ово, оно, ја сам рекао добио сам то одељење, нисам ја бирао никога у то одељење, како сам добио не знам сад од кога и дошао је Петар Дмитрић и Никица Ковачевић да ми кажу да је човек сведок П-1 жели да буде код њих у одељењу јер се боји за свој живот за нешто што је он то рекао њима, то ће он вама рећи, ја не знам тачно шта је он њима рекао, али да му од мене прети опасност не знам због овога због онога, то ће Вам он најбоље објаснити због чега он тражи да се измести из мог одељења, а сад кад ме господин подсетио одмах да вам кажем ето вам ту и доказа да сам ја био командир одељења и он је прешао из мога одељења у одељење Петра Дмитрића, а није прешао из вода којим је командовао «Брко» у вод Рајка Олујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он је само променио одељење, а он говори да сам ја био, он тврди да сам ја био командир вода, да сам имао браду, да сам не знам ни ја шта чудеса радио, ја са толиком килажом нисам могао да ходам а не да 16 кућа тих обилазим и скачем за 15 минута. И кажем вам тврдим вам доказаћу ја то овде господине тужиоче, да је то све лаж.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли окривљени позвао П-1 да га пита шта је проблем?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесам ја навео, ја сам дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац да ли сте Ви непосредно разговарали са њим о тим разлозима или не?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја сам већ рекао то, то имате већ записано да сам звао га, питао га шта се то дешава, зашто жели, шта жели, зашто да оде, он човек ништа није конкретно рекао, после кад сам сазнао опет сам причао са њим о томе и рекао сам да није ни место ни време да ми сада у рату у оваквим ситуацијама о томе расправљамо и рекао сам да ја нисам имао сазнања шта се десило док мој брат на следећи терен није дошао и рекао ми. Ја сам знао надимак господина П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не понављамо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам ја знао да је то он, а то имате и у транскриптима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То већ постоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли рекао П-1 да га се плаши, па зато да хоће да промени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему лично да ли је рекао. Је ли Вам рекао плаши се?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја то нисам никад ни рекао да је он рекао мени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је рекао зашто хоће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже човек да је ћутао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам вама лепо рекао, он је рекао Петру Чубри и Пери Дмитрићу и Никици Ковачевићу, питајте њих шта је њима рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било разлога да га он као командир одељења, је ли било разлога да овог човека пребаци у неко друго одељење?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Је ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја нисам имао разлоге никакве јер нисам имао никаква сазнања шта је тај П-1 урадио, него је он тражио господине тужиоче да буде склонит од мене, па га питајте зашто је тражио да буде склонит од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, ја Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И премештен је код Дмитрића.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли дао неки убедљив разлог?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па јесам вам навео комплетан. Јој, опет сам излетео, морам ћутати. Боже драги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Окривљени сматра да је одговорио то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам комплетан мотив рекао зашто човек има проблеме са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац је ли Вама тај разлог рекао П-1 или сте га Ви сами дознали шта је рекао Дмитрићу, шта је разлог да оде од Вас, само је рекао плаши се?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам госпођо председавајућа шта је он конкретно рекао овима, али ако имате ту изјаву господина Никице Ковачевића наћете да је нешто спомињао, а ја не знам сад шта спомиње, спомиње се име сведока П-1 и да сам га ја нешто испрозивао у вези неких рекеташа и нечега, то ћете наћи ту у изјави господина Николе Ковачевића, чак имате далеко прије једну изјаву, далеко пре тога свега изјаву Цвјетана Саше, где је Цвјетан Саша навео и рекао да је Демировић Дејан тражио да буде склоњен из тога вода, не мога вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте окривљени, Ви ћете сада, ми ћемо сада да направимо паузу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Смирен сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете сада да прочитате оно што кажете да сам Вам ја написала, затим ћете овде, а стража ће Вам омогућити поразговарати са својим браниоцем, а то је овде Звонко Радовановић, па ћете затим смирено и концизно овде да одговарате на питања водећи рачуна о свом понашању и ономе што кажете, значи 5 минута жао ми је стража што морате то да радите, то нисмо планирали, изведите публику.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се извињавам шта сам сад погрешлио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће сада бранилац да Вам објасни, 5 минута, ајдемо сада 10 минута паузе.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам само одговарао на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, седите. Ђукићу изволите.

Хоћемо да наставимо са постављањем питања.

НАСТАВАК ПРЕТРЕСА након паузе ради одмора.

Заменик тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они су отишли у то двориште да би се сместили, ја како сам разумео да ли су, подигли су Сарапа на балкон, после је он звао Сарапу да се врати да узме пушку, али нисам схватио разлог због чега се нису сместили ту, зашто су изашли напоље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте изашли из дворишта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам то објаснио, али ево сад ћу опет, у том моменту када је значи Сарап Драган био у тој кући, док сам га звао да се врати, дошао је без пушке и у томе моменту непосредно, сад да ли одмах или тако, дошла је група цивила то сам лепо рекао, у то двориште и ја сам тада видео, рекао сам Стопарић Горана на челу те колоне где разговара са тим човеком старим, шта га је питао ја не знам, видео сам сведока навео сам П-1, видео сам Томић Милована, видео сам, био је ту у том дворишту само су стајали са леве стране, они нису прилазили исто тим цивилима Никица Ковачевић, Петар Чубра, ту су били исто у том дворишту, био је кога сам навео још Синиша Божић и било је још припадника јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита тужилац зашто нисте уопште улазили у куће?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја сам то ево, ја поново, због те групе цивила, ја сам изашао напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте због групе цивила напустили двориште без да улазите у куће?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао сам, ја сам рекао тада да се ти људи нема потребе да се ту задржавају, да су то жене и деца, ја сам изашао ван и они су након тог извесног времена пуштени, после су враћени, после се чула та пуцњава да ли је неко улазио у неке куће док сам ја био напољу или за време пуцњаве или непосредно после пуцњаве, ја не знам да ли је ко улазио. У ову кућу са леве стране где сам био докле год сам био у том дворишту нико осим Сарапа Драгана није ушао и он кад је вратио се да узме пушку кад сам га звао то је прошло пар минута, реко ди ћеш без пушке, реко човече може те убити неко ту, он је рекао да нема нико у тој кући, а то њега зовите па он ће вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да је претила нека опасност било тим цивилима или од тих цивила или шта је разлог због чега се нису, јер у истрази је на страни 13 од 19.10. другачије причао. Није говорио о цивилима као разлог, него је због тога што је кућа била затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јесте разумели питање.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нисте улазили у кућу зато што је затворена?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја би у ту кућу ушао одмах да је била отворена, не би можда ни видио те цивиле и то што се дешавало у дворишту, али пошто је кућа била закључана, навео сам нисам хтео да се. Шта кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем пита тужилац зашто сте напустили двориште кад сте видели те цивиле? Јесте ви нешто закључили из тога шта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа ја нисам закључио, ја сам то већ одговорио, да сам видио групу цивила која је доведена у то двориште, да су неки припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и одмах сте напустили?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам изашао ван, кренио према аутобусу, тамо ми је остала та торба, изашао сам ван, после се дешавало то што се дешавало, пре тога сам рекао овоме како се зове Стопарић Горану, реко дај пусти то ван, видиш да су то жене и деца, што их задржавате ту без везе у дворишту, ништа се није дешавало ту у дворишту. Ништа се у том дворишту није дешавало, ништа значи, нико никога туко, малтретирао, ништа се није дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико то траје у дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то трајало док Ви дижете овога на балкон, па га зовете за пушку.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта вас конкретно интересује, колико су ти цивили дуго у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све, не колико је све то времена, па колико су цивили.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја лично у томе дворишту не верујем да сам провео 15 до 20 минута, можда ни толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зар 15 – 20 минута није довољно да се подигне Сарапа, да он уђе, да се врати по пушку, 15 – 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то укупно трајало толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па он је изашао из дворишта кад је, не ја сам разумео да од тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, све укупно 15 минута, 20.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде да питам од момента кад је он ушао до момента кад је ушао у двориште колико је то трајало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже 15- 20 минута, је ли тако? Је ли то то? 15-так минута сте били у дворишту? Је ли ме чујете?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15-так минута сте били у дворишту?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам сад је ли смем да причам. 15- 20 минута максимално, није можда ни 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Максимално?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Од уласка мога у то двориште до изласка из дворишта. Ја сам то лепо објаснио, ево опет ћу ако треба. Максимално 15 – 20 минута, да ли је било толико не знам. Опет сам навео да не сећам се да ли је чак успио овај отворити врата доле, да ли је уопште изашао, не сећам се тога момента.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опет питам, значи улази у двориште, иде на леву страну, долази до врата која су закључана, дижу Сарапу на балкон, он улази зове га да се врати по пушку јер је можда небезбедно, овај се враћа по пушку, поново га пењу, то је све много мање него 15-20 минута, е сад шта је то што је њих спречило да уђу у кућу и да сместе јер су они дошли у Подујево, ушли у двориште да би се сместили, шта се то десило па се нису сместили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се нисте сместили?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ми смо ушли у то двориште, стајали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само кажите што се нисте сместили, ето тако тужиоцу одговорите зашто.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја питање уопште то не разумем зашто се нисмо сместили, не разумем уопште питање, ја сам то већ 10 пута одговорио на то питање, није Сарап улазио, није Сарап излазио и није поново пењан на прозор, ја то никад нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једном се попео?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Попео сам га ја лично и још неко је био, не знам ко, дали му «лоповске лотре» на балкон, зато тврдим да је кућа на спрат јер ако је приземна кућа нема потребе да лоповски, он је ушао након можда је он био у тој кући 4-5 минута, 6, 7 ја не знам колико је био, нисам ја мерио време, погледао сам и видио сам да је пушка остала на земљи, звао сам, узео сам ту пушку, колико је времена прошло ја не знам, звао сам га Драгане, «Сарма», «Сарма», «Сарма», ја не знам колико је то прошло док сам њега звао јер сам се уплашио, сад човек је бави се неким другим стварима криминалом, овим, оним, шта ја знам шта је њега интересовало по тој кући, одговарам на неки начин од њих, ушао човек без пушке ето колико је њега то, зато сам га звао да се врати и дао пушку, није он излазио па се поново пењао у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на крају нисте ушли у кућу због тога што је била закључана, због тога што су се појавили цивили или вам се није свиђала или шта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, не зато што се није свиђало, кажем вам шта се издешавало, то ме је спречило, то што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наилазак цивила вас је спречио?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, ја сам изашао ван кренуо по ствари, враћао се, у међувремену нисам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте хтели да се вратите у ту кућу или шта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па вратио би се да се није ово десило све што се десило. Није мене нико спречио немој улазити или, а не знам ни како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он би се вратио у ту кућу то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили би се у ту кућу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па нормално, у коју ћу другу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде вратићу се поново на «Сарму», али у истрази прича да кад је изашао напоље да је ишао да тражи другу кућу, па је улазио у другу кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго двориште. Јесте ишли у друго двориште?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ја питам ако би се вратили у ову прву, што сте ишли у другу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у неко друго двориште?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ћу сада да објасним то суду зашто сам ја тако говорио, ја сам то говорио из страха према својој породици, то сам и навео, ја сам хтео да избегнем то улазио, излазио из једног разлога што је припадник Посебне јединице полиције убио те људе, враћени назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли на оном првом испитивању када нисте говорили о том припаднику.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам то хтео да споменем па сам ту се заплео, разумете, нисам хтео бојао сам се да кажем сад припадник полиције убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи је ли то тачно или није тачно да сте били у неком другом дворишту?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ни у једно друго двориште осим тога где сам провео 15 минута максимално изашао ван, ни у једно друго двориште нисам улазио, ни у једно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то нешто, опет питам, је ли то било нешто непријатно са тим цивилима па је он због тога изашао напоље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако, он каже да је пошао, да је у то рекао избаците људе напоље и пошао у аутобус за ствари, он то каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, није он рекао да је изашао да узме ствари па да се врати него је због тих цивила изашао напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја тако нисам разумела. Јесте Ви због цивила изашли напоље или сте ишли по ствари?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не овима рекли пустите људе.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам пришао Стопарић Горану и рекао шта задржавате те људе, то су жене и деца, пустите то, изашао ван, кренио према аутобусу пошто ми је остала торба са другом униформом и стварима, ја би се вратио у то двориште али нисам стигао да све то завршим пошто је цивили су за мном након пар минута кренули ван, пришао је тај припадник Посебне јединице полиције, поубијао, овај убио тога човека, наредио да се људи врате, шта ја имам да се враћам у то двориште, сад, то је разлог, нема други разлог због чега се нисам вратио у то двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли наредили људима из свог одељења да оду по ствари у аутобус?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам ја коме шта наређивати, људи ко је носио своје ствар носио је, ја сам изашао по своје ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас разумео на почетку да кад сте изашли из аутобуса да сте Ви узели ону другу торбу са резевним, са горњим и доњим делом униформе, да сте Ви већ понели ствари, сад по које се Ви ствари враћате у аутобус кад сте имали своје ствари са собом?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам, ја сам се аутобусу враћао лично по своје ствари, по своју торбу сам се враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте торби имали, тај РАП и?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Обична транспортна војна торба у којој је била униформа доњи и горњи део и доњи веш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта још од торби?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зар нисте рекли да сте узели ту торбу и пошли са том торбом?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам, да одговорим или да чекам Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Изашао, имао сам пушку, имао сам РАП, то је торбица мала војничка, «Резервни алатни прибор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ову путну торбу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То није путна торба, госпођо председавајућа, то је војничка торба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та, војничка са том униформом.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Она ми је остала у аутобусу, нисам знао где све, шта ћу, како ћу, реко ајде да видим да извидим прво па ћу лако се вратити, неће побећи ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи непосредно након што сте Ви изашли из двориште одмах за Вама иде та колона цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах иза Вас иду или?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Након можда неких пар минута, до пет минута, али брзо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их видите кад излазе из дворишта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите их кад излазе из дворишта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Видим пошто сам сталао на улици сам гледао биле су неке продавнице и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико Вам је требало да дођете до аутобуса?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: До аутобуса, опет чекам ја, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је далеко аутобус?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Аутобус од те куће налазио се можда неких да ли 150 метара, не знам тачно, можда прође се та улица па се скрене у другу улицу лево, е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ишли одмах или сте мало ту стајали на улици?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Стајао по тој улици, гледао ту излоге, и зато сам и рекао један излог има са тим шерпама, непосредно крај тога дворишта где се то десило, не одмах али пар радњи или радња, ту тако гледао сам то по тим излозима, шта се ради то нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте пошли по торбу или да гледате шерпе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас то питање, ајте даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па каже да је пошао по торбу, ја га питам што није отишао по торбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је успут и погледао излог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је са њим некон након повратка у Бању, нека полиција војна, цивилна разговарала везано за овај догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете питање, је ли разговарао неко од полиције са Вама?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: До мога хапшења у Шиду, никада са никим никаквој полицији давао изјаве нисам, никада и први пут тада сам уопште и чуо моје

име да се ја уопште ту тако налазим. Никада ме нико није звао ни на какав разговор, јесам био сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте сведок у предмету Цвјетан Саше.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је. Полиција никада ме ни за шта у вези тога није питала, никада. Па нисам ја полицији ни досад давао изјаву колико се ја сећам, није ме полиција ни до дан данас испитивала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли га је његов командант Медић Слободан питао шта се десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У контексту оног питања да ли је командант Медић вршио неко истраживање шта се десило или неку истрагу, је ли Вас питао нешто?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мене лично није питао, да ли је шта вршио ја не знам, да ли је имао неку службу у својој јединици која је то радила, ја стварно не знам, мене лично нико ништа није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није питао, добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико мене лично ништа није питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са Медић Драганом након што је он њега заманио на месту командира вода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Медић остао неки командир вода или у «Шкорионима» нешто, је ли ишао на други терен?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Медић, ја сам преузео вод што је командовао Медић Драган, опет говорим у Пролом Бањи, после овога догађаја у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али после тога шта је било са Медићем?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта је, функцију какву је он обављао после тога, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остао ту у «Шкорпионима»?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, остао је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао на други терен?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: На други терен је ишао, али остао је ту да ли је Косово Поље, не знам где је био као стационирана наша јединица, није ишао на сам терен због здравствених проблема човек које је имао. Он је значи на други терен је био присутан ту у команди помагао овима, командант на терену, само није пошто је био кажем тежак терен, мало пуно се пешачило и шта ја знам шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је разлог због чега је Драган смењен? Шта му је то рекао Слободан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је Медић Слободан сменио Медић Драгана и због чега?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам то рекао да мени је тако речено да је, а и видео сам да је човеку позлило, Боцо ми је рекао овако пошто сам хтео и да напустим јединицу, био сам разочаран у све, каже ајде немој да се распе јединица видиш да ми је Драган брат болестан, ајде преузми тај вод, ето то је разлог који је мени навео, а да ли они имају неке друге разлоге ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче да се концентришемо на оно што није речено.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То сам рекао госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ја кажем тужиоцу не Вама.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Извињавам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се управо сконцентришем на оно што није речено.
У истрази на страни 9, ово прво саслушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно прво 19. октобра, је ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 19. октобра на страни 9, то је сада четврти пасус одоздо, на питање истражног судије, да сачекам мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање истражног судије каже овде имамо један записник о саслушању тог Стопарић Горана, он сада каже овако «у аутобусу је Медић на жучно расправљање «Брке», па окривљени прекида истражног судију, каже «да он је све нападао, све редом, јесте то је истина», е сад кога је то Медић Драган све редом нападао жучно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нападао Медић некога?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа Вама је сада презентирано погрешно, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна 9, четврти пасус одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Да, он је све нападао, све редом, јесте то је истина», то су Ваше речи.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па јесте Ви из тога схватили госпођо председавајућа да је то рекао Драган Медић или Горан Стопарић, за кога сам ја рекао да је нападао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите нам.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: За Горана Стопарића, да истина је да је Горан, нисам ја рекао Горан, рекао сам истина да је нападао, Горан Стопарић нападао после као овај, онај прозивао људе по Шиду, не Медић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Шиду после овог догађаја, ајдемо сада кажите? Значи после овог догађаја Стопарић људе по Шиду нападао, прозивао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После се причало по Шиду, али доћемо на то јер сад ћемо опет се изгубити у свему. Причао је Горан Стопарић по Шиду овај је пуцао, онај, шта ја знам шта је све причао, ја сам то хтео да кажем да је Горан Стопарић нападао, а није, опет вам сад говорим вам конкретно на то питање, врдао сам то ради тога сведока П-1, нисам хтео да говорим о томе у аутобусу конкретно шта се десило и ко је одговорио, ја сам па шта, ја сам то рекао, то сам одговорио на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте овде овом приликом мислили на Стопарића, не на Медића?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ајде молим Вас хоћете прочитати поново, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо, каже истражни судија «имамо овде један записник о саслушању Стопарић Горана, он сада каже овако у аутобусу је Медић на жучно расправљање «Брке», онда Ви кажете «да, он је све нападао, све редом, јесте то истина».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па Стопарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Притом сте мислили на Стопарића?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Стопарић је нападао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може да се схвати и овако и онако, сад смо разјаснили да је то Стопарић.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, Стопарић је нападао, ја то, нисам ја то рекао сигурано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо сада да реагујемо са микрофонима. Кажите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то не знам како је вама ушло у записник, али то сто посто тако није било, проверите поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите сада тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када је он постао командир вода, да ли је он вршио неку истрагу шта се то десило у Подујеву 28-ог, обзиром да је са тим људима требало да иде на терен и да командује тим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи или на другом терену?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било кад и у Пролом Бањи и касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте вршили неку истрагу као командант вода?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја лично никакву истрагу поводом тога нисам вршио нити сам имао никакве потребе да ја ту вршим истрагу око тога што се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам управо, ово постављам питање јер је он помињао његову забринутост због деце коју има, због деце која су побијена, због тога па је било питање како сам схватио он је први тај који се секира и људи се што је то направљено, па сад када се то десило да ли је он спровео и да ли је питао ко је то урадио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, одговорио је да није.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема шта одговорили сте да нист спровели никакву истрагу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја истрагу никакву нисам спроводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су његова сазнања до дан данас, ко је то урадио? Ако има има, ако нема нема.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате ко је ово урадио?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не. Ја могу да причам оно што сам видео и шта знам, а ово ко је урадио ја немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је каже био заменик команданта батаљона у Борову Селу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Насељу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: `91., да ли је неко из те његове јединице за време ратова у Хрватској учествовао у овој, у «Шкорпионима»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао неко из Ваше јединице у «Шкорпионе»?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био неко?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде на Косову?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није нико.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је упознао можда «Кинеза» тамо на, у Хрватској?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, никад «Кинеза» својим очима видео нисам до Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели овде у Подујеву?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу се сетити кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Брезовици?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ту сам га видео пошто је био командир вода који је непосредно са мојим водом обезбеђивао то десно крило и сурађивали смо да се ослободи репетитор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате од раније или знате?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, никада га нисам видео до Косова «Кинеза».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су те пушке са којима, он је говорио о задуживању пушкама, да ли су појединачно сваки борац задужен са бројем пушке одређене? Овде у Пролом Бањи, где су добили оружје, у Београду, не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте појединачно, то смо одговорили, али кажите сада пуномоћнику да ли су појединачно са бројевима?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са бројем?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: За моје одељење ја сам дао списак име, презиме и број пушке Срђану Манојловићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том једном примерку?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је. Да ли су остали командири одељења, водова то исто урадили, да ли нису, да ли није било времена због доласка ове друге групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли Вам познато шта је он урадио са тим списком?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, то мени како мени то може бити познато.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како су раздужени, је ли исто тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тако раздужени или не?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја се извињавам, нисмо се тако раздуживали, рекао сам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Дошли смо у Београд на стадион «Милиционера» како ли се то зове, паркирани су били аутобуси, ушао је не знам Срђан Манојловић и неко не знам ко и рекао дајте пушке, један, два су пролазили кроз аутобусе, ми смо поделили пушке, људи су изнели и пушке су вратили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Када је, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и директно, ја мислим за сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да вас је «Тутинац» водио из Пролом Бање, како «Тутинац» је водио их је из Пролом Бање у Подујево, како

то се, како се то остварило, како их је водио, шта им је рекао, је ли их оно постројио, је ли им нешто рекао, је ли им рекао где иду, због чега иду и тако? И где је за то време био Медић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали, то је онај камион што их вози, па онај ауто блиндирани тамо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам како вама да одговорим, ви морате знати прво неке структуре у армији, у војсци, било у полицији, како се шта, па нико са војском ништа не разговара, «Тутинац» је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, рекли сте водио нас је «Тутинац».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па није нас водио на улару. Ишао је аутом испред нас, возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао аутом, то је описао он возило какво је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Ја сам овде очигледно овде погрешно записао, али сад ћу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није нас буквално водио госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да чујемо пуномоћник шта пита.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам очигледно погрешно, видим нешто ми није јасно па хоћу да расправим. Овде сам записао, каже, ово други пут цивили улазе у двориште, затим је ушао Стопарић за њима па се чуо пуцањ, а каже Никола Ковачевић и Петар Дмитровић изашли су из дворишта, после говори, јесам добро записао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, нисам тако рекао. Могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде поновите онда то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако ја нисам рекао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. После се види из Вашег другог говора да нисте тако рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам рекао да су цивили када је припадник Посебне јединице полиције убио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Убио, то знамо, него после ово.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Чекајте само мало молим Вас да се концентришем на одговор, он је убио тога човека, цивили су под тим утиском тога свега и ти цивили су видели да је човек убијен, нису сам чин убиства видели пошто је то десило се унутра на можда пар корака од њих, али је то било унутра у том неком објекту, не знам шта је и кад је се окренуо према њима и рекао «шта чекате марш назад», они су се окренули људи једноставно кренули назад, тада сам рекао са тим цивилима назад у двориште кренио је сведок П-1, кренио је Стопарић Горан, кренио је Томић Милован, вани је крај мене стајао још Ђорђе Миличевић, ја сам лично уватио за раме Томић Милована и рекао сад се враћаш назад нема смисла пусти то, нешто у том смислу сам му рекао, Стопарић је док сам ја причао са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томићем?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Томићем, Стопарић је отишао пар корака па пет, шест, десет, не знам колико и нешто му је довикнуо Томић после не знам шта је он довикнуо њему, ја то не могу сетити се, овај му је махнуо руком, као

пусти то, Стопарић као рекао ма пусти то и утрчао је у то, како се зове у тај амфорски пролаз и тачно сам рекао сећам се не знам, хоће се то сад видит после ја се не сећам да ли је он успео проћи кроз тај амфорски пролаз да ли је ушао иза у двориште, али у том моменту се зачула пуцњава, ја сам тако рекао. АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересују ме ова двојица, шта је са њима, Ковачевић и Дмитривић?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Са њима је, шта је са њим, није ништа.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Они су стајали ту поред Вас, да ли су ушли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја то никад нисам ни рекао да су они стајали ту крај мене, креј мене је стајао рекао сам ко да не понављам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, резумем, рекли сте да сте сигурни да они нису учествовали, је ли тако, е па где су били тада?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немате потребе уопште да галамите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не галамим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не галами.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да подижете тон, рекао сам, не сећам се.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он само држи лекције овде свима.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не држим ја лекције никоме.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Лекције тужиоцу, сада мени, прво Вама и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо сада.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Упозорите га да он треба да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одговорите на питања.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам госпођо председавајућа и судско веће рекао не сећам се тачно, па не би волио да кажем нешто погрешно, да ли непосредно пред саму пуцњаву да ли не посредно са звуком прве пушке која је опалила, ја сам видео групу од пар припадника моје јединице и неких можда других јединица, не знам који су истрчали кроз тај амфор и тада је мене угледао Никица Ковачевић, кога значи причам о људима које познам, Никица Ковачевић и Перо Чубра и који су истрчали и дошли до мене.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А одакле су истрчали?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па из дворишта господине.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А мало пре кажете да нису улазили у двориште.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то нисам рекао, кад сам рекао да су они улазили у двориште.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не ја сам забележио да су, па се чуо пуцањ а Никола Ковачевић и Петар Дмитривић су изашли из дворишта, то сте сад рекли, то сам и ја записао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, госпођо председавајућа.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро преко председника већа, молим вас није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајце, ви.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али сада је поновио исто то што сам ја записао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, хоћу да поставим питање, мене интересује где су Никица Ковачевић и Петар Димитријевићу том тренутку кад се чуо пуцањ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се чуо пуцањ где су они, јесу они поред Вас?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они истрчавају са групом.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одакле истрчавају?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Са тавана боже помози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле истрчавају?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Из дворишта госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог амфора?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кроз тај амфор где се мора проћи да се изађе на улицу, они истрчавају, ја сам зачуо пуцњаву која је мене повукла да погледам на ту страну угледао сам Никицу и овога како се зове Петра Дмитрића, Рисовића, не знам да не набрајам сад људе не могу сетити се, који су тада истрчали из тога дворишта и знам да нису пуцали јер пуцњава и даље траје, а они су били, ја их гледам напољу где трче, ја сам то рекао сад ја не знам, па поново питате.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи изашли су пре пуцања они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током пуцања, је ли тако.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: 4 секунде пре пуцања, ево тачно да прецизирамо, непосредно госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело пуцање они су изашли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам се окренуо кад се зачуо пуцањ и угледао њих двојицу у групи људи који излазе, буквално истрчавају из тога дворишта.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли то из тог дворишта у које је ушао Стопарић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питамо све о истом дворишту.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том амфору и тако даље, је ли о томе причамо дворишту?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа све што говорим овде је само о једном дворишту причам и у ниједном другом дворишту нисам био. Из тога дворишта одакле, где су то цивили, где је то после се десило.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је трајала пуцњава пошто је видео да су изашли Дмитривић и Ковачевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се наставила и после, онај дужи део пуцњаве или краћи део?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, та пуцњава све скупа није трајала, не могу да тврдим али да ли 10 секунди, 15 не могу то да тврдим, то је јако кратко било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је долазио кад су се вратили у Пролом Бању, да ли је би Павковић, Небојша Павковић генерал пуковник или генерал?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Павковић, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мене да ли је обилазио генерал Павковић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, да ли је био у Пролом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио у Пролом Бању.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И да ли се обраћао њима војницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у Пролом Бањи, је ли се обраћао неким јединицама између осталог и Вашој јединици или је био само овај Живко Трајковић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Или кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Командант свих специјалних јединица МУП-а Србије у то време је био господин Живко Трајковић, једини који се нама обраћао после тога у Подујеву био је он, а господина Павковића нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли је био не знам неки други или не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад је умро овај Ђорђе Милићевић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Покојни на жалост, он је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После давања исказа на овоме суду, после тога је пар месеци не знам, али има његова изјава коју је он човек дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато и делује онако збуњено све јер је човек био јако болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Болестан.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Оперисан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је на суђењу Саше Цвјетану имао браду оптужени?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта кажете извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали браду у периоду када сте давали исказ као сведок у предмету Цвјетан тамо 2003.?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, тада да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада јесте?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово 2002. на слици?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа ја сам браду носио повремено, нисам значи био да морам носити браду него кад ми се не брије пустим, кад ми се брије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 2003-2004. сте имали?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: 2002. то је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суђење Цвјетану 2003-2004.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам тачно датуме када сам носио браду када нисам. Нисам имао под обавезно да имам браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: 2002. сам имао то је лична карта издана.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли им је неко рекао где да се сместе када су дошли у Подујево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то смо рекли да их је овај повео.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, кад су дошли из аутобуса излазили, јесу им рекли где ће да иду, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли рекли тражите празне куће или куће са белим пешкирима, ја сам то питала, белим крпама?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам вам то већ објаснио, нико нама није рекао ту уђи и смести се.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А откуд знају да се сместе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу рекли да су куће испражњене, то пита пуномоћник.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу рекли куће су испражњене, где хоћете и то?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нама се нико није обраћао да нам је говорио какве су куће, шта је са кућама, а вероватно нас не би водили у пуне куће, шта ће нас водити у пуне куће ако су куће пуне, а сад сте споменули први пут беле пешкире, ево сад сам то први пут чуо, можда сам Вас пречуо, нико беле пешкире није споменио, то сам први пут за беле пешкире чуо у изјави сведока П-1, бели пешкир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није рекао куће су обележене и тако?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико. И тамо ја се извињавам, пише бели пешкири и да су то српске куће, ја вас молим да ви установите да ли уопште постоје у томе језгру града неке српске куће где смо ми били у том Подујеву, ја не знам да ли имају неке српске куће. Нити пешкире то нико никада није споменуо пешкире, никакве пешкире,то је сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Онда да мало разјаснимо је ли остаје прилично нејасно када Ви излазите из аутобуса, идете том улицом и како на основу чега ви одлучујете да уђете кроз онај пролаз, кроз тај неки ходник између кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз тај амфор како се зове?

НАТАША КАНДИЋ: Не знам ја шта је амфор, то је пролаз. Не ја знам како то изгледа јер сам видела, а не знам шта је амфор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не прво, гледајте мене, ја сам Вам рекла.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас је руководило да уђете баш ту а не на неко друго место?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам то већ одговорио и не знам по који пут говорим, човек је дошао, припадник САЈ-а који је комплетно све нас водио, он је нас могао водити и у то двориште и у друго и у треће двориште јер ми смо за њим ишли, тако сам ја стеко утисак, он је ишао човек испред нас, војска је ишла, ми смо ушли у то двориште, зашто је он одабрао то двориште то ја не знам зашто је одабрао то двориште. Зато гледам и све то чудно што је то

двориште, што се то све издешавало, све на брзину, тако да ми је комплетан тај догађај чудан јер јако се брзо десило, Подујево је било безмало без становништва кад смо ми дошли, ја сам рекао да сам видео како људи претрчавају улице и сад како нас доводе баш у ту кућу где је ти људи, то, шта ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи припадник САЈ-а Вас је ту одвео?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али како Ви знате да је то припадник САЈ-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли по униформи разликујете или по чему?

НАТАША КАНДИЋ: Је ли има ту ознаку?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам вама рекао и опет говорим, ми смо имали на капама налепнице на чичак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо све питали.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Које су имале амблем који је користио МУП Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само ово, добро, сад кратко онда одговорите.

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај човек по чему сте знали да је припадник САЈ-а?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па управо вам одговарам имао је капу и на капи је имао металну значку, то сам описао која изгледа као орао спуштених крила, прободен као мач и четири «С», то су њихове, такве су њихове значке и униформе, рекао сам њихове су за нијансу другачије од наших, они имају оригинал униформе НАТО војске, штампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све већ рекли, то уопште.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, то сте ме питали.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли поред њега или ту са вама има некога од локалне полиције?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам никога од локалне полиције, ја видео нисам да је са нама директно у неком било каквом контакту у самоме вођењу нас у то двориште, осим господина Вука, Спасоја Вуловића, и можда да ли је био можда и није неки још припадник из ове јединице, другога никога нисам видео да нас води нити нас је водио нити нам је долазио у двориште нити испред дворишта, никакав контакт са никим осим са Спасојем Вуловићем ми нисмо имали.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли овако како Ви кажете је ли тај припадник САЈ-а Вас врло значи циљано води у то двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је тако рекао, Ви сад њему.

НАТАША КАНДИЋ: Питам ја да ли је ту био неко од припадника локалне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није био. Идемо даље.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико није био.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад друго, шта Ви кад долазите ту када Ви први пут видите ту групу, жене, децу, када видите?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам видео кад су они доведени из тога другог дворишта што сам писао да се налази иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са том жичаном оградом.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После те жичане ограде, кад су доведени на неких можда 5-6 метара иза мојих леђа пошто сам ја са Сарапом у вези ове пушке, онда сам погледао и видео о чему се ради да је био старији човек на челу те колоне стајао, да је била једна жена иза са дететом да ли је била и да је углавном да је ту групу сачињавало жене и деца и још један човек, видео сам да су то жена и деца, приша и рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да их Ви видите када их неко истерује из тог дворишта, да иду на улицу, да иду према?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, ја га питам да ли када каже иза леђа стоје, он је значи овде лево та кућа, тераса, е сад куда они иду?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е сад да вам дочарам, пролаз кроз амфор је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нацртаће нам он.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кућа је овде, ја сам окренут овако, они долазе кроз жичану ту ограду, двориште, долазе ми са леђа.

НАТАША КАНДИЋ: И куда иду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нигде стоје ту.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда би, ја не знам, можда би они изашли ван да их неко није зауставио, ко их је зауставио, ја не знам ко је њих тамо зауставио, ја сам видео Стопарић Горана и навео сам људе које сам видео ту.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте сада да видим, кад је оно убиство које.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је после, госпођо, ја сам вам навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после, тек после. Кад су већ они изашли на улицу.

НАТАША КАНДИЋ: Ви видите да је на челу те колоне један старији човек, је ли има капу на глави или нема капу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Има капу на глави, навео сам, и то не сада али раније имао је плаву или, тамно плаву или црну као беретку али ону цивилну капу, није имао оне да кажем шиптарске капе оне беле или не знам, такву капу не, имао је ону округлу као плаву и црну капу што носи народ, шта ја знам сад како се зове та капа, такву је капу имао цивилну тај човек први један једини мушкарац који је у тој групи био, тај један једини човек.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, добро, сад нам реците. Кад Ви кажете е они Вама долазе иза леђа, где они остају?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они су ту. Је ли смем да одговарам директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они су ту заустављени, вероватно, да ли су сами стали кад су видели полицију, нас, ја не знам зашто су стали, можда их је неко зауставио али сам видео Стопарић Горана који је причао са тим човеком на челу колоне и ја сам пришао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, и где сте Ви у том тренутку?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па сад Вам говорим.

НАТАША КАНДИЋ: Колико удаљено од улице, од улаза?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то је само амфор нас дели, то је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то је 5-6 метара?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е толико, нема више, толико има до улице, значи да они у том моменту нису заустављени тада ту они би можда изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Не излазе, где остају они?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како?

НАТАША КАНДИЋ: Где остају они, где су они?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они излазе.

НАТАША КАНДИЋ: Излазе?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Излазе и кад излазе из дворишта кроз тај пролаз амфор и пролазе и скрећу лево.

НАТАША КАНДИЋ: Иду према, да ли према полицији или куда иду?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То ме ваша.

НАТАША КАНДИЋ: Јер лево је како кажете полиција?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Скица коју сам добио сада збуњује овде, они иду лево из тога дворишта излазе.

НАТАША КАНДИЋ: Лево куда сте Ви дошли је ли тако?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е тако је и одакле смо ми дошли у том правцу, у том правцу као да иду према аутобусима. Е тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Али госпођо да Вам кажем, извињавам се, није ту полиција где је нацртано у овој скици полиција.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, полиција је тамо лево када идете аутобусом у том правцу је полиција.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Чекајте, је ли смем госпођо председавајућа само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја хоћу да Вас питам да ли полиција стоји у својој згради или је негде измештена па је?

НАТАША КАНДИЋ: Не, није у тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али зграда полиције је у том правцу. Али сад ми реците да ли се када они излазе из тог дворишта, шта се догађа, кажете један мушкарац је са њима, да ли се ту нешто догађа, да ли полиција неког још придружује тој групи, је ли нешто Ви видите, кад је то убиство, ког човека, који је тај човек убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате ко је тај убијени човек?

НАТАША КАНДИЋ: Ја га питам пошто има један човек у групи и он не каже, није јасно да ли мисли на тог човека у групи или је неко други, пошто види, да разјаснимо молим Вас пошто је овде потпуно нејасно шта је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу ја одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова одбрана. Кажите Ви нама је ли убијен тај први човек који је био у тој групи цивила? Је ли тај човек убијен или неко други?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Један једини човек је био у тој групи цивила и тај један једини човек је убијен напољу од стране припаданика Посебне јединице полиције који је наредио да се остали врате у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био тај припадник полиције, где је он претходно стајао, ту испред дворишта, испред куће, на супротној страни улице, је ли у тој групи полиције, где?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, он није стајао ту, он је стајао ако госпођа Кандић зна пошто је она вршила ту увиђај око тога, ишла нешто, тај СУП где се налази, мислим смем да се обратим госпођи да јој предочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нама кажите, објасните нама.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу тешко ми је да Вама објасним, има улица кад се изађе из дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, изађе се кроз тај амфор, скрене се лево, иде се можда 70 метара, да ли 100 и опет има улица лево, и том улицом кад се други пут скрене лево иде се можда 300 метара 400 и ту је СУП са леве стране, ту се налази СУП или оно што је нама тада предочено да је СУП, можда је сад СУП даље, нама је тада предочено да Боцо одлази у СУП у команду на састанак, а та група полиције што сам навео да је било можда 10 – 15 да су били онако мало, у односу на нас прљавји, необријанији, да су као дуже на терену, да сам их споменио из те групе, а та група је седела ту где се скреће у улицу лево, непосредно према СУП-у, на неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они могу да виде одатле где седе ово двориште, тај амфор?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они могу да виде само амфор, двориште не могу да виде, то је у истој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, улаз у тај амфор.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они могу да виде улаз у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могу да виде цивиле како су изашли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они су као у ходнику овде, а цивили излазе из оног ходника тамо јер то је у једној улици. Они су то видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они то могу да виде? И?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па сад прилази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те групе полицајаца се издвојио полицајац?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Из те групе полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је лишио живота?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, прилази полицајац рекао сам који дужи ПКТ-84 митраљез, шта не пуштате сад да опет то све не понављам, увати тога човека једног јединога, имао је човек на себи капут дугачки или је имао капут неке тамније боје, нешто не знам сад да кажем. Гурнуо га је кроз тај излог шта ли је то било не знам нека да ли је то продавница, да ли је радња не знам шта је, да је закорачио унутра да ли метар да ли два и чула се кратка пуцњава два, три метка «тр, трт» и човек је изашао ван и рекао «шта чекате, враћајте то назад», то је све што смо имали контакт са њима са том полицијом, ето то је.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад овако, само, на основу судског списка и изјава сведока то мало другачије стоји, сад покушамо да видимо, тај човек кога Ви видите тај један стари у групи, за њега сведоци кажу да је он касније убијен у кафани «Дрим», са још једним другим човеком, е сад се поставља питање да

ли Ви све видите ту што се догађа, да ли можда постоји неки човек кога неко ту издваја, налази ту на улици, где остаје тај кога видите да је убијен, где он остаје да лежи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пита Вас, колико ја разумем, пуномоћник оштећених да ли можда је било још и неких других цивила мушког пола, који су евентуално.

НАТАША КАНДИЋ: Не у групи, него ту на улици зато што ми имамо сведоке који говоре да је овај човек старији који је у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели некога?

НАТАША КАНДИЋ: Да је он убијен, 50-60 метара касније са још једним Гашијем у ресторану «Дрим»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да се?

НАТАША КАНДИЋ: А да је један човек са улице убијен и да није, нико га до сада није идентификовао, ја га питам само где остаје, да ли има можда неко ту степениште, да ли остаје, да ли видите неко степениште, да ли нешто?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нема ту никаквог степеништа, нема ниједног другог човека, тада што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда има, а да Ви нисте видели?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да је негде било даље ја видео нисам. Тада гарантујем, тврдим одговорно убијен је само тај старији човек, ја би волио да видим слику и тачно да знам зато што и мене ту боли, видео сам и ја ту изјаву где се спомиње Енвер Дурићи и не знам још један Гаши.

НАТАША КАНДИЋ: Његов отац?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Али отац је касније убијен.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја исто, он није могао бити касније убијен кад смо ми одатле и отерани и отишли, тај полицајац је то убио, шта се ту после десило, тога човека једнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли претресао неко код тог кад су убили па да му?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кажем вам човек је пришао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре убиства или после убиства?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ми кад смо отишли да ли је ко претресао или не, али да Вам кажем тамо пише кафана «Дрина».

НАТАША КАНДИЋ: «Дрини».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, «Дрини», па пише чајџиница не знам која, ја кажем вам све ћу одвешћу вас на сва та места што видите, то се није тако десило, а зашто је то тако.

НАТАША КАНДИЋ: Па јесте молим вас, нађено је имамо ми, нађени су трагови у тој кафани.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад да питамо њега, он прича овако у својој одбрани и то је то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сто посто је овако. Гарантујем да је, да ли је ко убијен пре у том дворишту није јер би видели лешеве кад смо дошли, да ли је ко убијен после ту се спомиње у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ви ту чајџиницу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не. Можда сам прошао али нисам запазио уопште. Кажем да уопште не одговара ако је СУП, зато мислим требали би Ви да видите то место само догађаја, не држим ја предавања ово што господин каже никоме, не желим је никоме да предајем ништа, али по моме виђењу ствари и по овој скици, а Ви сте били вероватно тамо, могли сте, тај СУП се налази у тој улици лево на крају са леве стране, е сад да ли смем да покажем госпођи само скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, показаћемо када ставимо на документ камеру.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То онда сасвим мења ствар, разумете ме госпођо председавајућа, то је онда сасвим нешто друго. Онда испада да «Шкорпиони», како Ви кажете уопште нису били у улици Рахмана Морине, мислим немојте ме погрешно схватити, али ево дајте ми да вам то презентирам. То уопште тако не личи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам можда би ја се још ту, ја сам видео кажем Вам око 10 цивила, али ми смо овде по вама убили 15, 5 смо ранили, 20, како сад тих 10 лешева одакле се створило. Друга ствар, човек Албанац је узео са лица места 89 чаура, је ли тако, ја вас молим предате су Хашким истражитељима те чауре, узмите ДНК можда су они и узели, узмите мој ДНК упоредите на тим чаурама, ја вам тврдим да немам ништа са овим што је направљено и ја не могу другачије да докажем, како да докажем да сам невин. Узмите ДНК и урадите шта год хоћете, твдим да ништа од оних радњи, ови нисам урадио и да је све овако како сам описао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви понављате одбрану, коју сте делом негирали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да видимо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не делом, нисам дело урадио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви чујете, Ви исто сте на основу исказа Цвјетана Саше може видети да он у неком тренутку кад су ти, та група цивила изашли на улицу, да он пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, нећемо тако да предочавамо, ми ћемо Цвјетан Сашу овде да саслушамо и прочитаћемо пресуду.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, добро. Али да ли Ви тада кад сте, кад они излазе на улицу, да ли Ви видите неког од Ваших из јединице да пуца увис, да ли се нешто догађа ту?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам. Смем да одговорим?

НАТАША КАНДИЋ: И друго ко њих враћа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пуцао неко пре овога?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то ништа видео нисам, нити је ико видео, нити је ко пуцао осим пуцњаве за време пуцања непосредно у те људе, никакве пуцњаве било није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А пре тога била је само ова пуцњава где је убијен овај старији мушкарац.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви некога видите ко је, где се Ви налазите када су они на улици?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Налазим се на улици између тога дворишта из кога су изашли цивили и где се скреће лево у улицу где су аутобуси.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а у ком тренутку Ви излазите на улицу пошто сте били, били сте унутра?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Излазим на улицу кажем вам чим су ти цивили доведени у двориште, кад сам се обратио Стопарић Горану и одмах непосредно после тога сам изашао напоље, ја са тим цивилима сам имао контакт можда минуто.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Ко је поред Вас у улици из јединице кад они излазе на улицу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То сам навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу опет, ја могу опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, ајмо нешто што није рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Где су, где Ви, је ли видите Гуљу? Где се налази Гуља, где је?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли видите Чубру, је ли видите неког?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Чубру Перу то је Петар Дмитрић, њега сам навео да га видим, изашао је не посрдно пред пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, заједно са Никицом.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И Никица Ковачевић је изашао, све које сам видео ја сам навео, ове што значи све које нисам навео нисам ни видео. Гуљу нисам видео, нисам га споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се даље забива са том групом?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Са којом, нисам разумео са којом гуром?

НАТАША КАНДИЋ: Са цивилима, са тим женама и децом?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Враћени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо у дворште назад после убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, ајде да не понављамо молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, молим вас. И Ви видите да се само враћају жене и деца да нема ниједног мушкараца са њима, је ли тако?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја сам видео да је тај човек убијен, шта имам сумњати кад сам видео својим очима кад га је убацио кроз излог и убио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То су видели и цивили сви знају.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви за то време и сад кад они улазе унутра, Ви одлазите, шта се са Вама догађа, одлазите кажете према?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам да вам кажем искрено био уплашен тог момента са тим шта се ту десило, ја сам стајао ту на том месту и гледам ови су цивили отишли и непосредно након тога то је било јако кратко, чула се пуцњава нисам могао нигде више ни да одем ни шта да направим. А ја сам из страха још сам се помало и бојао тога наступа те полиције, а они су седели од нас ту на тој раскрсници где се скреће лево, њих 10-15, зато сам из тога разлога и зауставио Томић Милована, реко де стани, пусти тамо из неког страха да буде са мном и нигде се нисам више мрдао јер се то брзо догодило после тога, то је прошло јако мало времена, колико је требало да се људи врате ти можда, да ли 20-30-40 метара, уђу ето.

НАТАША КАНДИЋ: И онда Ви чујете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда се чују, пуцњава се чује из правца тога дворишта.

НАТАША КАНДИЋ: И сад реците да ли Ви видите ко први из Ваше, од припадника Ваше јединице, ко први након тог догађаја излази на улицу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Први после убиства тога, први кога ја видим јесте Никица Ковачевић, Петар Дмитрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли током пуцњаве? То сте рекли током пуцњаве?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам рекао да ли непосредно пред саму пуцњаву или можда је већ почело пуцати.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али после пуцњаве Вас пита пуномоћник.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После пуцњаве ту се скупило људи, то више нисам видио никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некога још?

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте, само да видимо да ли видите како носи на пример оружје, ко, како носе оружје, како Ви видите сад Ви чујете пуцњаву, кажете да сте уплашени, е сад да видимо шта Ви онда видите тако уплашени, шта видите? Ви не видите ако стојите ту, Ви не видите шта се догађа тамо поред зида, је ли тако.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја видим, видим испред куће шта је, испред амфора, а у дворишту шта се дешава ја не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи пита пуномоћник ко први излази, на који начин носе оружје они који су изашли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Једине људе које сам видео да излазе из тога дворишта, значи које сам видео уопште за цело збивање, била је група људи која је истрчала, опет понављам можда непосредно пред саму пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо после пуцњаве.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После пуцњаве не знам, пошто се ту већ створило људи испред, не знам више то се измешало све стварно не знам ко је изашао после пуцњаве, то не могу да кажем ко је изашао после пуцњаве, да ја сад ту тврдим за некога да је изашао после пуцњаве, не знам, али не знам када је

изашао овај Сарап Драган, њега нисам видео, него сам видео само у том једном моменту, после свега тога сам га видео да ту стоји и кажем вам сузе у очима, окренио се да га ја не видим да плаче, ово-оно, реко шта је, а кад је изашао стварно тренутак ја не знам кад је изашао. Никог не знам значи кад је изашао после.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите кад чујете ту пуцњаву, да ли се на улици догађа нешто, да ли неко реагује, покушава да уђе унутра у двориште, да ли се?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли притрчавају ови полицајци?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам то видио уопште да је ико притрчавао, ти полицајци што су рекли да се врате цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, та група?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кад се то направило, кад је човек тај враћен и кад се то завршило ја сам погледао у том правцу, ту ниједног полицајца тога није било, они су већ са тога места отишли и ко су ти полицајци ја не знам и они су мени сумњиво изгледали, чији су, шта су ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а после колико времена, колико је протекло времена када се ту налази Вук, долази Вук Спасојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали, то је рекао одмах непосредно.

НАТАША КАНДИЋ: И ко се онда од припадника јединице све ту налази?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Фактички ту је била комплетно, комплетан вод Драгана Медића, ови извиђачи, било је доста.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле Драган Медић долазио, одакле он?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не сећам се. Не сећам се уопште Драган Медић одакле је дошао, не могу да се сетим, не знам одакле је дошао Драган Медић, уопште не знам одакле Драган Медић је дошао, он је видио сам га после кажем, први пут сам сигуран да сам га видио тада кад му је позлило, можда сам га видео и раније али не могу да тврдим, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Сада идемо молим Вас на, кад Вама Слободан Медић каже да Ви преузмете да водите вод?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо рекли истог дана, одмах.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Када. Смем да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, али да не понављамо више.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Истог дана када смо се вратили у Пролом Бању.

НАТАША КАНДИЋ: У Пролом Бањи, добро. Онда идемо пре тога молим Вас на аутобус, кад се то догодило значи како сте рекли викао је Вук Спасојевић, викао је и Слободан Медић.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није Слободан Медић викао ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Слободан Медић ја нисам рекао да је викао ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А да није Слободан Медић кад је дошао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја нисам рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао ништа.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то нисам рекао сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, е сад да видимо шта се догађа сад у аутобусу након, значи да ли је свима сад познато да ли је нека таква атмосфера да се може закључити да сви знају шта се догодило?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па из. Да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могло се претпоставити шта се урадило.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви видели, били присутни Ви и остали када су деца изношена из дворишта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не. Ми нисмо били кажем вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да није видео.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ми смо већ били отишли, они нису да ли су указивали помоћ шта ли, чули смо преко радио станице, али видели децу, цивиле, после тога злочина ми нисмо видели, ми уопште нисмо улазили у то двориште.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад ми врло директно реците, зашто би Горан Стопарић, ево истражни судија га цитира рекао да сте Ви онако врло реаговали и да је Вама Гуља одговорио «ја сам то урадио»?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то Ви морате питати Стопарић Горана шта је он чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, али је ли он нешто хтео против Вас или шта, на који начин Ви то тумачите?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Је ли смем да одговорим ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Што би Стопарић рекао за Вас?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он ништа против мене није рекао, Стопарић Горан, он није против мене ништа рекао, ја Вас нисам добро можда схватио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, реците ми, у аутобусу, шта се помињу, тамо се у аутобусу, претпостављам догадио се ужасан један злочин побијена деца, жене, прича се о томе, значи реагујете Ви, реагује овај из Ниша како се зове.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја нисам чуо никога, ни тога из Ниша, ни никога ја нисам чуо да је реаговао, ја сам први реаговао у том аутобусу и то сам описао на начин како сам реаговао, врло озбиљно, врло љутито и да кажем опет не би децу у контекст неке спрдње, имена деце своје убацивао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли неко помиње тада у аутобусу нека имена?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, у аутобусу нико име ничије није споменуо, осим што је кад сам ја бунио се кажем вам ја нисам чуо да је Драган Медић рекао «ја сам», то нисам чуо, ја не тврдим да он није рекао или је, ја то чуо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо већ, немојте молим Вас понављати, то сте рекли.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па пита ме.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, онда долазите у Пролом Бању.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја само на питања одговарам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има било каквог састанка у вези са оним шта се догодило у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо рекли да нема...

НАТАША КАНДИЋ: Да ли неко од припадника јединице покушава да прикупи податке, да сазна, да ли има љутих људи ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро реците ми да ли, да ли можете некога да издвојите ко је био љут, ко је хтео да напусти, да ли је неко напустио чим сте дошли у Пролом Бању, јединицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли напустио неко?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам то рекао да је једна група враћена, ја не познам те људе уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, враћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него добровољно да је неко напустио?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, једна група људи, ја сам то рекао да је једна група отишла, један аутобус да је враћен, сад колико је људи било у аутобусу не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, да ли су то у том аутобусу људи који сами одлучују да оду због догађаја?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па тачно тако сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тако рекао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они сами одлучују и одлазе.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли можете неког да нам наведете ко је у тој групи?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам, не могу никога, може се то лако сазнати.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате овог Јанковића из Ниша?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам. Не знам Јанковића, не.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате, да ли сте приметили тада да неко води неку истрагу, да се помињу нека имена, јер тада у Пролом Бањи ви проводите неколико дана, да ли се помињу нека имена ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја не знам ја сам то говорио, сад стварно ја колико пута треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми реците оно што мени никако није јасно, значи тога дана долазите првог дана у Пролом и дође код Вас Слободан Медић и после значи таквог догађаја, значи убиства жена и деце Ви одмах повучени, враћени, доведени у Пролом Бању и као једини догађај у вези са убиством је тај што он долази код Вас и Вас поставља за командира вода и каже Вам онако видите, види да нам је Драган болестан, је ли тако се одиграва?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је неки коментар.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, одговорићу ја.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас чекајте да нам каже. Јел он нам говори о томе да је то испало тако ето то је једини догађај долази Слободан Медић и каже ево Драган нам је болестан па?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је то тако рекао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Вероватно је човек имао сазнања, можда је он спроводио истрагу о моме учешћу па поставио, вероватно да сам убијао децу не би ме наградио и поставио за командира вода, пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако да одговарате. Ми ћемо то да ценимо овако или онако, али стоји чињеница да је тако рекао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је тако се десило.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, реците нам још тих дана, колико Ви остајте у Пролом Бањи?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам тачно, то не могу да тврдим тачно, остајемо пар дана, да ли 4, 5, 6 не знам, не могу да одредим тачно колико дана смо остали у Пролом Бањи.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли када се враћате кући у Шид, да ли има, да ли се прича о томе шта се догодило у Подујеву?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то сам већ рекао, Шид је цео брујао о томе. Причало се шта се десило, није конкретно шта, али се причало да се десило у Подујеву.

НАТАША КАНДИЋ: А добро, шта се причало.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не би да сведочим о некоме ко је шта причао, ако не морам, једино ако Ви тражите.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ако хоћете да одговорите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја немам намеру да причам ко је шта причао по кафанама у Шиду, причам конкретно што сам видео, а друго ја немам шта да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да су постојале приче у Шиду, у кафанама?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Приче су постојале. Постојале су приче.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте се Ви осећали?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Очајно, како би се осећао.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро кад кажете очајно, онда ми само реците како онда Ваша одлука да поново одете са истом јединицом?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па шта ћу, да вам кажем почео тај рат, кренио први пут, отишао поздравио сам се са комшијама, са породицом, са децом и одлазим у рат и након 15 дана марш кући отеран враћам се назад, једва сам чекао да поново одем, било ме срамота свега тога како и одлазим поново са том јединицом назад, да ме је друга нека јединица звала ја би отишао јер доста је људи одавде из Србије погинуло тамо код мене па сам ја имао моралну неку обавезу да идем да помогнем својим саборцима да се врате.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми да ли Ви познајете породицу Слободана и Драгана Медића, родитеље, оца?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам их добро, али онако можда сам их видео пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они живе ту у истом месту?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, они живе у Стејановцима. Знам из, још за Крајине тамо док су били, био сам једном или два пута код Боце за неке униформе, не знам за чега сам ишао и онда сам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од њих Слободан или отац у вези са овим догађајем разговарао са Вама?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није са мном нико ништа разговарао око тога. Са Боцом нисам уопште разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: А са оцем?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли сте примили неке поруке од њих, од породице, од оца у вези са догађајем?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа ја нисам примио ни од кога. Мени лично нико никакве поруке није достављао.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли има нешто због чега сте Ви, је ли има нешто, је ли Вам неко нешто урадио, рекао да Ви имате разлога да се бојите нечега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега би се бојао па он је овде оптужени, већ се води поступак против њега.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па води се поступак против њега.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Је ли могу одговорити од кога се бојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде.

НАТАША КАНДИЋ: Па управо због тога и питам.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се бојим прво сведока П-1, што нисам знао где је и шта је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, осим њега.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Бојим се родитеља породице настрадале деце што сам обиљежен као злочинац да сам то урадио, њих се бојим, немам се кога другог бојати, бојим се за своју породицу имам сад четворо деце, да ме нисте ухапсили можда би имао и петоро. Како се нећу бојати, нисмо ми крали кокошке, побијене су жене и деца и доведете ме овде са лисицама и затворите, а Ви исто госпођо имате о томе сазнања да ли сам ја у томе учествовао.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, не, пита Вас пуномоћник, да ли Ви кроз своју одбрану настојите да заштитите некога и због чега?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја желим само да докажем да сам невин овде, што ћу доказати и да ослободим срамоте своју породицу и своје име и презиме, ништа друго ја не тражим овде и ништа друго ја не желим, нити ја кога штитим, све што сам лично видео ја сам овоме суду рекао, сва своја лична сазнања сам вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само имам једно питање с обзиром на то да је окривљени ево већ четири и по сата се саслушава и по више пута одговорио на иста питања, у погледу Цвјетан Саше, само да се изјасни да ли је њега познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали исто.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Још један пут да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде поново, ајде још једном.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Могао је да одговара до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: За Цвјетана Сашу.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли је знао како изгледа, да ли су се ословљавали међусобно, дружили?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Цвјетан Сашу сам први пута физички видио а да сам знао да је то Цвјетан Саша, можда сам га виђао и раније, али да сам баш знао да је Цвјетан Саша, у Прокупљу на суђењу које је било против Цвјетана Саше, тада сам знао да је Цвјетан Саша и тада сам видио како изгледа, никада у животу са њим нити сам причао нити смо се дружили, никад са њим нисам никакве контакте имао, са Цвјетаном Сашом.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: И питање, такође за Горана Стопарића, да ли га је видео у моменту када је протрчавао кроз тај амфор а он стајао на улици испред како је он објашњавао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Стопарић Горан је утрчавао у.

Шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да кажете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам видео када је Стопарић утрчавао у то двориште, трчао за тим цивилима који су одлазили у двориште, он је трчао са улице значи ту где смо стајали ја и Томић и Ђорђе покојни Миличевић, он је одатле отрчао и отишао у то двориште, е сад докле је он стигао у том дворишту за време те пуцњаве, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте рекли да је прошао кроз амфор и да није.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам да ли је прошао, он је ушао, он је скренио ту за тај амфор.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Пошто у оптужници стоји да је био командир вода, на ту околности ако може да се изјасни пошто је примао плату од МУП-а Републике Србије, да ли је некад добијао неки платни обрачун за ту плату и у ком својству је примао, да ли је то видео? Да ли као командир вода или одељења? Да ли може да нам се на ту околност изјасни.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам већ рекао да смо добијали плату и да смо добијали платни списак из МУП-а, Министарства унутрашњих послова, био је платни списак то је са обрасца нашто излазило, ја не знам шта је то, и знам да су имена наша била, е сада ја не знам да ли је било плаћано по командиру вода, по командиру одељења или какав је начин плаћања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали већу плату пита Вас бранилац?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, да, то управо говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ови обични?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам, не сећам се, али би волео да нађете то, онда би мени то доказало да нисам. Не могу да се сетим, онда би се могло установити одмах јесам био командир вода можда или нисам ако је већа плата, мања, каква је, пошто кажем да нисам био командир вода. Био сам командир одељења.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само кратко са да или не, након доласка аутобуса у Подујево, да ли одлази он као у својству било каквог командира вода, одељења, да ли одлази у команду где је смештен Боца или команда МУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом бању или у Подујеву?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: У Подујево, у Подујево, да ли је пошто је сведок П-1 на ту околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то нико рекао. Он то није рекао.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Говорио да је он отишао и добио тамо наводно неке задатке.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ја аутобус нисам напуштао док није прошло ови из првог аутобуса, викали ајмо да се сместимо, ја као командир одељења како ја имам састанке ићи, то су чисте глупости тога П-1 што гледа, кажем вам намерно да ми ово уради, значи он то ради зато што жели, он мене не грешу, да вам кажем није он ово случајно мене споменуо, он зна све није он глуп. Он ја вам кажем свесно мени ради, тај П-1 сведок, то је његова изјава то да сам ја командир вода, да сам браду имао, да сам децу ово, да сам оно, то је све његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци остали имају питања?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: (адвокат окривљеног Шолаја Миодрага) Мене интересује само једна ствар, тад кад су ови цивили изашли из дворишта, је ли изашао са њима и сведок П-1?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, то сам ја рекао.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Изашао је?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Изашао и вратио назад.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: И вратио.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То сам навео. Ја сам на то питање одговорио.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Нисам чуо. Ништа, само толико.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу ја поновити сад то све, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићу Вас да сутра, покажемо фотографије сутра, замолићу Вас да Ви имате то код себе да погледате ове скице које се налазе у предмету и да Ви за сутра, пошто је сада већ касно, направите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можете ми предочити само те скице, ја имам неке скице на којима се ништа не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево дођите да погледате ове скице. И да Ви направите ту скицу онако како Ви кажете да је било. Ви ћете зато да направите и даћете нам сутра да то погледамо. То сада што Ви причате ништа се није евидентирало јер сте причали без микрофона.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ћете за сутра. Ништа не понављате. Ви ћете за сутра да направите скицу исту овако па ћете онда све лепо да нам објасните.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу вам ја одмах оставити ако ви хоћете те скице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра ћете то када будете гледали фотографије, сада седите. Ми ћемо сада претходно.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево имам ја скицу нацртану, да вам дам одмах. Што да сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, погледаћемо сутра сви на документ камери. За сада да се договоримо, значи тужилац, пуномоћници, браниоци. Седите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не смем више ништа рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, шта сте хтели кажите ми. Сутра ћемо да наставимо тако што ћемо вам показати фотографије, тако што ћемо вам показати и ове скице и тако што ћете Ви нама да дате и покажете Вашу скицу.

Значи пуномоћници, тужилац, браниоци, да се договоримо, сутра је слободна, сутра и прекосутра, судница број 2, Ви сте сви били тамо, знате какви су услови и да ли сматрате да је боље да тамо идемо сутра. Добро. Ајде доведите онда осталу тројицу, то тако како иде.

Је ли то компликовано, где су они доле? Ајде шта да радимо. Могу и они да им кажу, ајде да их не доводимо онда. Због.

Можете, кажите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Те чауре што су предате Хашким истражитељима, да ли можете ви то тражити да се тај ДНК нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо сутра да евидентирамо као Ваш предлог.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, само молим да то уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ћемо то да евидентирамо као Ваш предлог, седите сада. Седите сада.

Ради истека времена предвиђеног за данашњи претрес суђење се прекида, исто ће се наставити:

Сутра – 09.09.2008. године у судници број 2, у згради овога суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довешћете сутра све окривљене и саопштићете им то. Ви припремите за сутра ту скицу.

Довршено у 14.25.

Записничар

Председник већа-судија